KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2021/1930,

annettu 8 päivänä marraskuuta 2021,

lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Venäjältä peräisin olevan koivuvanerin tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 8 päivänä kesäkuuta 2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1036 ([1]), jäljempänä 'perusasetus', ja erityisesti sen 9 artiklan 4 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

1. MENETTELY

1.1 Vireillepano

(1) Euroopan komissio, jäljempänä 'komissio', pani 14 päivänä lokakuuta 2020 vireille polkumyyntitutkimuksen, joka koski Venäjältä, jäljempänä 'asianomainen maa', peräisin olevan koivuvanerin tuontia, perusasetuksen 5 artiklan perusteella. Se julkaisi Euroopan unionin virallisessa lehdessä menettelyn vireillepanoa koskevan ilmoituksen, jäljempänä 'vireillepanoilmoitus'.

(2) Komissio pani tutkimuksen vireille sen jälkeen, kun Woodstock Consortium, jäljempänä 'valituksen tekijä', oli tehnyt 31 päivänä elokuuta 2020 valituksen. Valituksen teki koivuvaneria valmistava unionin tuotannonala perusasetuksen 5 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Valitus sisälsi riittävästi näyttöä polkumyynnistä ja siitä aiheutuneesta merkittävästä vahingosta tutkimuksen vireillepanoa varten.

1.2 Vireillepanoilmoituksen muuttaminen

(3) Vireillepanoilmoituksesta oli tahattomasti jätetty pois unionin edun arviointimenettelyä koskeva jakso. Vaikka sen poisjääntі ei vaikuttanut asianomaisten osapuolten oikeuteen esittää huomautuksia unionin edusta, menettelyn avoimuuden vuoksi katsottiin aiheelliseksi korjata tämä laiminlyönti. Sen vuoksi ilmoitusta ([2]) muutettiin 11 päivänä joulukuuta 2020.

1.3 Kirjaaminen

(4) Koska perusasetuksen 14 artiklan 5 a kohdassa säädetyt edellytykset eivät täyttyneet, tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnille ei asetettu kirjaamisvelvoitetta. Yksikään osapuoli ei esittänyt huomautuksia tästä asiasta.

1.4 Väliaikaiset toimenpiteet

(5) Komissio toimitti osapuolille 12 päivänä toukokuuta 2021 perusasetuksen 19 a artiklan mukaisesti yhteenvedon ehdotetuista väliaikaisista tulleista sekä yksityiskohtaiset tiedot polkumyyntimarginaalien ja sellaisten marginaalien laskemisesta, jotka olisivat riittäviä unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon poistamiseksi. Yksi osapuoli esitti asiallisia huomautuksia, jotka otettiin huomioon.

(6) Komissio otti 11 päivänä kesäkuuta 2021 käyttöön väliaikaisen polkumyyntitullin Venäjältä peräisin olevan koivuvanerin tuonnissa komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2021/940 ([3]), jäljempänä 'väliaikaista tullia koskeva asetus'.

([1]) EUVL L 176, 30.6.2016, s. 21.
([2]) EUVL C 428, 11.12.2020, s. 27.
([3]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2021/940, annettu 10 päivänä kesäkuuta 2021, väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Venäjältä peräisin olevan koivuvanerin tuonnissa (EUVL L 205, 11.6.2021, s. 47).

(7) Polkumyyntiä ja vahinkoa koskeva tutkimus kattoi 1 päivän heinäkuuta 2019 ja 30 päivän kesäkuuta 2020 välisen ajan, jäljempänä 'tutkimusajanjakso'. Vahinkoa koskevaan arvioon vaikuttavien kehityssuuntausten tarkastelu kattoi 1 päivän tammikuuta 2017 ja tutkimusajanjakson päättymisen välisen jakson, jäljempänä 'tarkastelujakso'.

1.5 **Myöhempi menettely**

(8) Niiden olennaisten tosiasioiden ja huomioiden ilmoittamisen jälkeen, joiden perusteella väliaikainen polkumyyntitulli otettiin käyttöön, jäljempänä 'alustavien päätelmien ilmoittaminen', valituksen tekijä, muut unionin tuottajat, otokseen valitut vientiä harjoittavat tuottajat, kaksi otoksen ulkopuolista vientiä harjoittavaa tuottajaa ja useat muut asianomaiset osapuolet esittivät kirjallisesti näkökantansa alustavista päätelmistä.

(9) Kuulemista pyytäneille osapuolille annettiin mahdollisuus tulla kuulluiksi. Kuulemisia järjestettiin otokseen valittujen kolmen vientiä harjoittavan tuottajan, kahden otoksen ulkopuolisen vientiä harjoittavan tuottajan, yhden otoksen ulkopuolisen unionin tuottajan, valituksen tekijän sekä 17 tuojan ja käyttäjän kanssa.

(10) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen Sveza Group väitti, että ne eivät olleet riittävän yksityiskohtaisia eikä niissä selitetty kaikkia polkumyyntimarginaalin laskemista ja tuontitilastoja koskevia seikkoja, ja pyysi täydentäviä päätelmiä. Pyynnössä esitettyjen väitteiden vastaisesti ja kuten 21 päivänä kesäkuuta 2021 päivätyssä komission vastauksessa selitetään, komissio katsoi, että alustavissa päätelmissä, mukaan lukien yrityskohtainen ennakkoilmoitus, annettiin kaikki tiedot, joiden perusteella yritys voi esittää huomautuksia alustavista päätelmistä ja käyttää puolustautumisoikeuksiaan.

(11) Komissio jatkoi kaikkien lopullisia päätelmiään varten tarpeellisina pitämiensä tietojen hankkimista ja tarkistamista. Tehdessään lopullisia päätelmiä komissio tarkasteli asianomaisten osapuolten esittämiä huomautuksia ja tarkisti alustavia päätelmiään tarpeen mukaan.

(12) Komissio ilmoitti kaikille asianomaisille osapuolille niistä olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella se aikoi ottaa käyttöön lopullisen polkumyyntitullin Venäjältä peräisin olevan koivuvanerin tuonnissa, jäljempänä 'lopullisten päätelmien ilmoittaminen'. Kaikille osapuolille annettiin määräaika, jonka kuluessa ne voivat esittää huomautuksensa lopullisista päätelmistä.

(13) Asianomaisten osapuolten esittämiä huomautuksia tarkasteltiin, ja ne on otettu soveltuvin osin huomioon tässä asetuksessa.

(14) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Sveza Group toisti väitteensä, jonka mukaan sen puolustautumisoikeuksia ei ollut noudatettu alustavassa vaiheessa, koska väliaikaisen polkumyyntitullin laskentaa ei ollut perusteltu riittävästi. Komissio katsoi, että yritys pystyi käyttämään puolustautumisoikeuksiaan täysimääräisesti alustavissa päätelmissä ja ennakkoilmoituksessa annettujen tietojen perusteella. Yrityksellä oli joka tapauksessa runsaasti tilaisuuksia esittää huomautuksia ennakkoilmoituksesta sekä alustavista ja lopullisista päätelmistä, minkä se myös teki kaikissa tapauksissa, ja huomautukset on otettu asianmukaisesti huomioon tässä asetuksessa. Näin ollen väite hylättiin.

1.5.1 *Tullien suspendoimista koskeva pyyntö*

(15) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen useat asianomaiset osapuolet pyysivät polkumyyntitoimenpiteiden suspendoimista perusasetuksen 14 artiklan 4 kohdan nojalla väittäen, että markkinoilla oli tapahtunut muutoksia tutkimusajanjakson päättymisen jälkeen.

(16) Tältä osin komissio huomautti, että se oli jo ennen lopullisten päätelmien ilmoittamista pyytänyt 18 päivänä elokuuta 2021 omasta aloitteestaan tutkimusajanjakson jälkeisiä tietoja unionin tuotannonalalta ja muilta asianomaisilta osapuolilta. Komissio totesi, että päätös siitä, onko 14 artiklan 4 kohdan mukainen toimenpiteiden keskeyttäminen perusteltua vai ei, tehdään aikanaan.

1.5.2 *Väliaikaisten tullien kantamatta jättämistä koskeva pyyntö*

(17) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Emiliana Imballagi, No-Nail Boxes ja Industria Compensati Moglia, jotka ovat koivuvanerin käyttäjiä ja tuojia, pyysivät komissiota soveltamaan perusasetuksen 10 artiklan 2 kohtaa ja olemaan kantamatta väliaikaisia tulleja neliömuotoisen vanerin tuonnissa, koska unionin tuotannonalalla ei ole kapasiteettia toimittaa neliön muotoista vaneria. Industria Compensati Moglian pyyntöön sisältyivät kaikki koivuvanerilajit, sillä perusteella, että unionin tuotannonalalla ei yleisesti ollut valmiuksia tyydyttää unionin kulutusta.

(18) Väitetystä tarjonnan puutteesta komissio huomautti (ks. 224 kappale), että unionin markkinoille voidaan toimittaa riittävästi tavaraa eri lähteistä, mukaan lukien unionin tuotannonala ja tuonti Venäjältä. Kun otetaan huomioon Venäjältä polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin aiheuttama merkittävä vahinko, komissio päätti 4.5 jaksossa esitettyjen päätelmien perusteella, että väliaikaiset tullit kannetaan kokonaisuudessaan, ja pyyntö hylättiin.

1.6 **Otanta**

(19) Koska otannasta ei esitetty huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 12–23 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistettiin.

1.7 **Yksilöllinen tarkastelu**

(20) Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 24 kappaleessa mainittujen yksilöllistä tarkastelua koskevien pyyntöjen osalta yksi vientiä harjoittava totesi uudelleen, että komissio voi tehdä yksilöllisen tarkastelun tai viimeisenä vaihtoehtona määrittää yksilöllisen vahinkomarginaalin ([4]). Arviointiin käytettävät resurssit ovat kuitenkin rajalliset, joten arviointi rajoittuisi vientihintoihin, eikä analyysi olisi samanlainen kuin polkumyyntimarginaalia koskeva analyysi. Kyseinen osapuoli väitti myös, että komissiolla on velvollisuus suorittaa yksilöllinen tarkastelu.

(21) Tältä osin komissio huomautti, että perusasetuksen 17 artiklan 3 kohdassa ei säädetä yksilöllisiä vahinkomarginaalia koskevista laskelmista, koska siinä todetaan, että *yksilöllinen polkumyyntimarginaali lasketaan kunkin viejän tai tuottajan osalta* [korostus lisätty].

(22) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 24 kappaleessa selitetään, komissio sai kolme kokonaan täytettyä kyselyvastausta yksilöllistä tarkastelua pyytäneille yrityksille asetetussa määräajassa. Komissio päätteli kuitenkin, että koska otokseen sisältyi jo useita vientiä harjoittavia tuottajia, pyyntöjen tarkastelu – myös tutkimuksen lopullisessa vaiheessa – olisi ollut kohtuuttoman työlästä ja estänyt tutkimuksen asianmukaisen loppuun saattamisen määräajassa. Sen vuoksi komissio päätti olla myöntämättä yksilöllistä tarkastelua yhdellekään kyseisistä yrityksistä.

1.8 **Tutkimusajanjakso ja tarkastelujakso**

(23) Koska tutkimusajanjaksosta ja tarkastelujaksosta ei esitetty huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 28 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistettiin.

2. TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE

2.1 **Tuotteen määritelmää koskevat väitteet**

(24) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen 38 ja 39 kappaleessa todetaan, venäläinen tuottaja Segezha väitti, että tuotteen määritelmä olisi laajennettava sisältämään koivuvanerin lisäksi myös mänty-, poppeli-, gabon- ja pyökkivanerin. Väitettiin, että nämä vanerit kilpailevat suoraan ja ovat vaihdettavissa koivuvanerin kanssa. Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen sama osapuoli toisti pyyntönsä ja väitti, että komissio ei ollut analysoinut saatavilla olevia tietoja, jotka kansalliset vanerijärjestöt olivat toimittaneet muiden puulajien korvaavuudesta.

([4]) Ks. arkistonumero t21.004885.

(25) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 201 kappaleessa todetaan, komissio muistutti, että poppelista, männystä ja muista puulajeista valmistetun vanerin tuottajia edustavat (Ranskan, Italian ja Espanjan) kansalliset järjestöt korostivat huomautuksissaan, että eri puulajeista valmistetut vanerit ovat eri tuotteita, joita ei voida pitää yhtenä tuotteena tai ryhmitellä yhdeksi tuotteeksi.

(26) Komissio piti kiinni kannastaan ja hylkäsi väitteen, koska mänty-, poppeli-, gabon- ja pyökkivanerilla ei ole samat fyysiset, tekniset ja kemialliset perusominaisuudet kuin koivuvanerilla. Se, että joihinkin käyttötarkoituksiin voitaisiin käyttää vaihtoehtoisia tuotteita ja materiaaleja, joiden korvattavuutta ei määritelty tarkemmin, ei muuta tarkasteltavana olevan tuotteen ja kyseisten tuotteiden fyysisten, teknisten ja kemiallisten erojen luonnetta.

2.2 **Tuotteen jättämistä soveltamisalan ulkopuolelle koskevat väitteet**

(27) Alustavassa vaiheessa yksi käyttäjä, Emiliana Imballaggi S.p.A., ja kaksi venäläistä vientiä harjoittavaa tuottajaa, Sveza Group ja Vlas Truda, pyysivät, että neliönmuotoinen koivuvaneri, jonka pituus ja leveys on viisi jalkaa (1 525 × 1 525 mm), jätettäisiin tutkimuksen ulkopuolelle. Komissio hylkäsi tuotteen jättämistä soveltamisalan ulkopuolelle koskevat pyynnöt, kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 37 kappaleessa selitetään.

(28) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen päätöksestä hylätä soveltamisalan ulkopuolelle jättämistä koskeva pyyntö saatiin lisähuomautuksia. Erityisesti väitettiin, että i) muodon ero on jo fyysisten ja teknisten ominaisuuksien ero, ii) neliönmuotoinen vaneri ja suorakaiteen muotoinen vaneri eivät ole keskenään vaihdettavissa, koska kun tarvitaan suorakaiteen muotoista vaneria, ei voida käyttää neliönmuotoista vaneria, eikä neliön muotoista vaneria voi muuttaa suorakaiteen muotoiseksi ja iii) unionin tuottajat eivät valmista neliönmuotoista vaneria. Useat osapuolet esittivät nämä väitteet lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen. Koivuvanerin käyttäjät Emiliana Imballagi ja No-Nail Boxes väittivät, että poissulkeminen olisi myös unionin etu, sillä ilman sitä käyttäjien liiketoiminnan (esim. kokoontaitettavien puulaatikoiden ja sälelaatikoiden tuottajat) elinkelpoisuutta ei voitaisi taata.

(29) Komissio vahvisti päätöksensä siitä, että koko- ja muotoeroista riippumatta neliönmuotoista vaneria ei voida jättää tuotteen määritelmän ulkopuolelle, koska sillä on samat fyysiset, tekniset ja kemialliset perusominaisuudet kuin suorakaiteen muotoisella vanerilla. Käytön osalta todettakoon, että vaikka tietyissä käyttötarkoituksissa tuotteet eivät ole suoraan vaihdettavissa keskenään, monissa käyttötarkoituksissa neliön ja suorakaiteen muotoista vaneria leikataan eli sen alkuperäistä muotoa muutetaan, jolloin jonkinasteinen korvaavuus neliönmuotoisella vanerilla aiheuttaa kilpailupainetta suorakaiteen muotoiselle koivuvanerille. Tutkimuksessa vahvistettiin myös, että unionin tuotannonala valmistaa ja myy neliönmuotoista vaneria, vaikkakin suhteellisen pieniä määriä eikä yleensä perushyödykkeenä vaan pikemminkin kapean erikoisalan tuotteena tilauksesta. Näiden havaintojen perusteella komissio päätteli, että väite, jonka mukaan poissulkeminen olisi unionin edun mukaista, ei ole perusteltu. Näin ollen komissio hylkäsi tämän väitteen.

2.3 **Päätelmät**

(30) Koska tuotteen määritelmästä ei esitetty muita huomautuksia, komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 32 ja 33 kappaleessa esitetyt päätelmät.

3. **POLKUMYYNTI**

(31) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen komissio sai polkumyyntiä koskevista alustavista päätelmistä kirjallisia huomautuksia otokseen valituilta kolmelta vientiä harjoittavalta tuottajalta ja valituksen tekijältä.

3.1 **Normaaliarvo**

(32) Normaaliarvon laskemista koskevat tarkemmat tiedot esitetään väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 44–57 kappaleessa. Koska tästä jaksosta ei esitetty huomautuksia, komissio vahvisti alustavat päätelmänsä.

3.2 **Vientihinta**

(33) Vientihinnan laskemista koskevat tarkemmat tiedot esitetään väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 58 ja 60 kappaleessa. Koska tästä jaksosta ei esitetty huomautuksia, komissio vahvisti alustavat päätelmänsä.

3.3 **Vertailu**

(34) Normaaliarvon ja vientihinnan vertailua koskevat tarkemmat tiedot esitetään väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 61–71 kappaleessa.

(35) Vientiä harjoittava tuottaja UPG toisti pyyntönsä vientihintaa korottavasta oikaisusta, jotta siinä otettaisiin huomioon väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 63 kappaleessa kuvatun järjestelmän mukaisesti palautetut määrät.

(36) Komissio päätteli, että koska osapuoli ei toimittanut väitteensä tueksi mitään sellaista uutta näyttöä, joka muuttaisi komission arviointia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 64 kappaleessa esitetyt alustavat päätelmät vahvistetaan, ja väite hylättiin.

(37) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen vientiä harjoittava tuottaja toisti väitteensä, jonka mukaan järjestelmän mukaisesti korvatut kuljetuskustannukset olisi pitänyt ottaa huomioon, kun vientihintaa oikaistiin perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan e alakohdan mukaisesti.

(38) Komissio katsoi noudattaneensa perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan e alakohdan säännöksiä, kun se vähensi muun muassa asiaan suoraan liittyvät kuljetuskustannukset, jotka aiheutuivat tarkasteltavana olevan tuotteen toimittamisesta ensimmäiselle riippumattomalle asiakkaalle. Se, korvattiinko kyseiset kustannukset myöhemmin, ei kuulu perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan e alakohdan soveltamisalaan. Sen vuoksi väite hylättiin.

(39) Vientiä harjoittava tuottaja väitti vielä, että perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan k alakohta ei estä komissiota ottamasta huomioon vientitukea. Vientiä harjoittava tuottaja toisti, että tuki vaikutti vientimarkkinoita koskeviin hinnoittelupäätöksiin ja kyseisen myynnin kannattavuuteen. Täten komissio teki ilmeisen arviointivirheen ja rikkoi perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan k alakohtaa.

(40) Komissio huomautti, että yritys ei toimittanut uutta näyttöä väitteensä tueksi. Komissio tutki asiakirja-aineiston huolellisesti uudelleen eikä löytänyt mitään perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan k alakohdan mukaista näyttöä siitä, että vientiä harjoittavan tuottajan asiakkaat olisivat jatkuvasti maksaneet kotimarkkinoilla eri hintoja, koska Venäjän federaation viranomaisten väitettiin korvaavan kotimarkkinoiden ja vientimyynnin väliset kuljetuskustannukset eri tavalla.

(41) Komissio ei myöskään käsitellyt tukea sinänsä vaan tarkasteli, vaikuttiko järjestelmä vientihintojen ja kotimarkkinahintojen vertailukelpoisuuteen siten, että kotimarkkinahintaa olisi oikaistava. Sen vuoksi komissio hylkäsi väitteen, jonka mukaan vientihintoihin liittyvien kuljetuskustannusten korvaaminen olisi otettava huomioon vertailussa.

(42) Lisäksi sama vientiä harjoittava tuottaja oletti, että komissio hyväksyi sen väitteen, koska se ei poistanut kuljetuskustannusten korvauksia polkumyyntiä koskevan kyselylomakkeen taulukosta G (voitto- ja tappiotaulukko).

(43) Komissio katsoi, että riippumatta siitä, onko kuljetuskustannusten korvaukset poistettu UPG:n toimittamista taulukoista, väitteen hylkääminen selitettiin selkeästi sekä kyseistä yritystä koskevissa päätelmissä että väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 64 kappaleessa. Sen vuoksi väite hylättiin.

(44) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen vientiä harjoittava tuottaja väitti, että komissio oikaisi virheellisesti polkumyyntiä koskevan kyselylomakkeen taulukkoa G. Osapuoli toisti, että viennin kuljetuskustannusten korvaukset olisi kohdennettava vientimyyntiin, koska korvauksia maksetaan vain viennin yhteydessä aiheutuvista kuljetuskustannuksista.

(45) Kuten 43 kappaleessa kuvataan, taulukon G tarkoituksena on määrittää kunkin markkinasegmentin kannattavuus. Tämän kysymyksen osalta taulukon G ja perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan e ja k alakohdan mukaisesti tehdyn arvioinnin välillä ei kuitenkaan ole suoraa yhteyttä. Kuten 38–41 kappaleessa kuvataan, komissio ei pitänyt oikaisua perusteltuna. Sen vuoksi sillä, ilmoitetaanko tuki vientimyynnin osalta taulukossa G vai ei, ei ole merkitystä. Sen vuoksi väite hylättiin.

(46) UPG väitti myös, että komissio teki ilmeisen virheen, kun se kohdensi siihen etuyhteydessä olevalle kauppiaalle maksetut palkkiot tosiasiallisiin palveluihin (etuyhteydessä oleva kauppias siis väitti, että sen toiminta koski koko myyntiä eikä ainoastaan kotimarkkinamyyntiä). Komission olisi pitänyt kohdistaa palkkio ainoastaan kotimarkkina-myyntiin palkkiosopimuksen mukaisesti.

(47) Komissio otti huomioon näiden kahden toisiinsa etuyhteydessä olevan osapuolen tosiasiallisen tilanteen. Maksettu palkkio koski koko myyntiä. Koska osapuoli ei toimittanut mitään uutta näyttöä väitteensä tueksi, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 65 kappaleessa esitetyt alustavat päätelmät vahvistettiin.

(48) Lopuksi UPG väitti, että siinä tapauksessa, että komissio pysyisi päätöksessään kohdentaa palkkioiden määrä sekä kotimarkkinamyyntiin että vientimyyntiin, myös myynti kolmansiin maihin eikä pelkästään myynti EU:hun olisi otettava huomioon palkkioiden kohdentamisessa. Komissio hyväksyi tämän väitteen ja kohdensi maksetut palkkiot koko myyntiin, myös kolmansiin maihin suuntautuvaan myyntiin.

(49) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen UPG toisti väitteen, jonka mukaan etuyhteydessä olevalle osapuolelle maksettujen palkkioiden uudelleenkohdentaminen vääristi tosiseikkoja. Lisäksi UPG väitti, että komissio ei esittänyt näyttöä väitteensä perusteeksi.

(50) Näytön osalta komissio viittasi kahteen UPG:n esittämään huomautukseen, joissa todettiin, että merkittävä osuus EU:n myynnistä (75–95 prosenttia) tapahtui etuyhteydessä olevan osapuolen kautta, joka ei kuitenkaan saanut palkkiota tällaisesta myynnistä, vaikka sillä oli samanlaisia myyntitehtäviä kotimarkkinoilla ja EU:n markkinoilla ([5]). Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen UPG totesi uudelleen, että kotimarkkinamyynnin perusteella saadut palkkiot olivat riittävät kattamaan kaikki etuyhteydessä olevan osapuolen kotimarkkinoilla ja vientimarkkinoilla suorittamat toiminnot. Näin ollen komissio katsoi, että etuyhteydessä olevan osapuolen toiminnot kattoivat kotimarkkinamyynnin lisäksi myös vientimyynnin. Näin ollen maksettujen palkkioiden kohdentaminen uudelleen koko myyntiin oli perusteltua. Tämän perusteella väite hylättiin.

(51) UPG väitti, että komissio teki ilmeisen virheen sekoittaessaan toisiinsa etuyhteydessä olevan osapuolen tarjoamien palvelujen laajuuden ja etuyhteydessä olevalle osapuolelle maksettujen palkkioiden soveltamisalan.

(52) Komissio katsoi, että UPG:n ja siihen etuyhteydessä olevan osapuolen välillä voimassa oleva palkkiosopimus ei vastannut tosiasiallista tilannetta sellaisena kuin se käy ilmi asiakirja-aineistoon sisältyvästä näytöstä. Sen vuoksi väite hylättiin.

(53) UPG väitti, että kohdentaessaan palkkioita uudelleen vientimyyntiin komissio laski ne kahteen kertaan verrattuna etuyhteydettömille osapuolille EU:ssa maksettuihin tosiasiallisiin palkkioihin. UPG väitti myös, että palkkioiden uudelleen kohdentaminen oli syrjivää erityisesti, kun otetaan huomioon palkkioita koskeva oikaisu, joka tehtiin yhden vientiä harjoittavan tuottajan (Sveza Group) vientihintaan perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukaisesti.

(54) Komissio tutki väitteen huolellisesti eikä havainnut syrjintää näiden kahden vientiä harjoittavan tuottajan välillä, sillä osapuolten tosiasiallisessa tilanteessa oli huomattavia eroja:

(55) Svezan vientiä harjoittavilla tuottajilla oli palkkiosopimuksia siihen etuyhteydessä olevan kauppiaan Sveza-Lesin kanssa, joka puolestaan maksoi palkkioita etuyhteydettömille edustajille EU:ssa. Kuten 114 ja 115 kappaleessa kuvataan, etuyhteydettömille EU:n edustajille maksetut palkkiot katsottiin kyseisten palkkiosopimusten puitteissa aiheutuneiksi kustannuksiksi.

([5]) Nämä huomautukset koskevat Zhesharskyn kyselylomakevastausta ja 18 päivänä tammikuuta 2021 päivättyä vastausta puutteita koskevaan kirjeeseen. Lisäksi voidaan viitata etätarkastusta koskevaan raporttiin.

(56) UPG:n tapauksessa sen etuyhteydettömien EU:n edustajien palkkiot laskutti UPG itse eikä siihen etuyhteydessä oleva kauppias.

(57) Näin ollen etuyhteydessä oleva kauppias ei voinut väittää, että UPG:n etuyhteydettömille EU:n edustajille maksamat palkkiot olisivat osa sen menoja ja näin ollen laskettu kahteen kertaan. Joka tapauksessa osapuoli ei perustellut väitettään eikä UPG myöskään laskuttanut EU:ssa toimiville etuyhteydettömille osapuolille maksettuja palkkioita uudelleen siihen etuyhteydessä olevalta osapuolelta. Sen vuoksi väite hylättiin.

(58) UPG esitti myös väitteen, joka koski etuyhteydessä olevan osapuolen koti- ja vientimarkkinoilla tarjoamien palvelujen laajuutta. Etuyhteydessä olevan osapuolen väitettiin tarjonneen palveluja UPG:n vientimyynnissä rajoitetusti, minkä vuoksi palkkion kohdentaminen uudelleen EU:hun suuntautuvaan myyntiin oli virheellistä.

(59) Komissio totesi, että väitteen tueksi ei esitetty näyttöä eikä sitä voitu todentaa. Sen vuoksi väite hylättiin.

(60) Vientiä harjoittava tuottaja SPM väitti, että komissio määritti sen vientimyynnin luottokustannukset virheellisesti käyttämällä Venäjän keskuspankin julkaisemaa korkoa eikä laskutusvaluutan virallista korkoa perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan g alakohdan mukaisesti ([6]).

(61) Komissio katsoi, että luottokustannukset voitiin ilmaista laskutusvaluutassa vain, jos osapuoli pystyy osoittamaan, että se tarvitsee kyseistä valuuttaa päivittäisessä liiketoiminnassaan. Kaikissa muissa tapauksissa luottokustannukset olisi ilmoitettava sen maan valuutassa, johon yritys on sijoittautunut.

(62) Osapuoli ei toimittanut mitään näyttöä siitä, että sillä olisi euromääräisiä lainoja tai että sille olisi aiheutunut luottokustannuksia euroina, minkä vuoksi komissio hylkäsi väitteen.

(63) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen SPM toisti väitteensä, jonka mukaan luottokustannukset olisi määritettävä laskutusvaluutan virallisen kurssin perusteella, koska SPM:lle aiheutui riskejä laskutusvaluutassa eikä Venäjän ruplissa. Lisäksi SPM väitti, että tällainen toimintatapa on komission vakiintunut käytäntö.

(64) Komissio totesi, että SPM ei esittänyt väitteensä tueksi näyttöä kuvatusta taloudellisesta riskistä eikä myöskään siitä, että sen esittämä menetelmä on komission vakiintunut käytäntö. Lisäksi komissio katsoi, että kuvatun riskin ja luottokustannusten määrittämisen välillä ei ole suoraa yhteyttä. Luottokustannukset liittyvät laskun maksuehtoihin, eikä niitä voida välttää, koska yrityksen on rahoitettava kustannukset, jotka aiheutuvat laskun päivämäärän ja tosiasiallisen maksun välisestä ajasta. SPM ei rahoittanut päivittäisiä liiketoimiaan euromääräisillä lainoilla. Sen vuoksi ei ollut näyttöä siitä, että luottokustannukset olisi määritettävä euron kurssin perusteella. Tämän vuoksi väite hylättiin.

(65) Sama osapuoli väitti, että komission on sovellettava pyydettyä valuuttakurssia, koska euron ja Venäjän ruplan vaihtokurssi vaihteli merkittävästi tutkimusajanjaksolla (+33 prosenttia, kun otetaan huomioon tutkimusajanjakson suurin päiväarvo).

(66) Komission tekemä analyysi osoittaa tutkimusajanjakson osalta, että euron ja Venäjän ruplan kuukausittainen vaihtokurssi pysyi heinäkuun 2019 ja helmikuun 2020 välillä melko vakaasti -3 ja +3 prosentin vaihteluvälillä kyseisen ajanjakson keskimääräisestä vaihtokurssista (euro/rupla 70,7) ([7]).

(67) Komissio katsoi, että vaihtokurssien vaihtelu ei ollut merkittävää ja tilanne oli vakaa tutkimusajanjaksolla. Komissio katsoi, että perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan j alakohdassa säädetyt edellytykset eivät täyty, koska vaihtokurssi ei muuttunut merkittävästi tai jatkuvasti. Sen vuoksi väite hylättiin.

([6]) Ks. arkistonumero t21.004918.

([7]) Euron ja Venäjän ruplan vaihtokurssi: 7/2019 = 70,907 8/2019 = 73,216 9/2019 = 71,411 10/2019 = 71,086 11/2019 = 70,577 12/2019 = 69,987 1/2020 = 68,769 2/2020 = 69,911 3/2020 = 82,426 4/2020 = 81,745 5/2020 = 79,233 6/2020 = 78,038.

(68) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen SPM toisti väitteensä vaihtokurssien vaihtelusta ja totesi vaihtelun olleen 18 prosenttia maaliskuussa 2020. SPM väitti, että tutkimusajanjaksoa pidemmällä ajanjaksolla tehty tutkimus osoitti, että vaihtokurssi muuttui jatkuvasti tutkimusajanjaksolla.

(69) Komissio analysoi vaihtokurssin kehitystä tutkimusajanjaksolla. Tutkimusajanjakson ulkopuolella saadut tiedot eivät ole merkityksellisiä tutkimuksen kannalta. Maaliskuussa 2020 euron ja Venäjän ruplan vaihtokurssi nousi +16,5 prosenttia edellisten kuukausien painotettuun keskiarvoon ([8]) verrattuna, mutta laski seuraavina kuukausina. Komissio katsoi, että perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan j alakohdassa säädetyt edellytykset eivät täyty, koska vaihtokurssi ei muuttunut merkittävästi tai jatkuvasti. Väite hylättiin.

(70) Sama vientiä harjoittava tuottaja väitti sekä alustavien että lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että komissio ei antanut selkeitä ohjeita Yhdistyneen kuningaskunnan tilanteesta tutkimuksessa. Osapuoli ei poistanut Yhdistyneeseen kuningaskuntaan myytyihin tuotteisiin liittyviä kustannustietoja. Väliaikaista tullia koskevan asetuksen 1.10 jaksossa kuitenkin selitetään, että komissio lisäsi 19 päivänä tammikuuta 2021 asiakirja-aineistoon muistion, jossa asianomaisille osapuolille ilmoitettiin Yhdistyneen kuningaskunnan eroamisen seurauksista. Lisäksi osapuoli olisi voinut alustavista päätelmistä antamissaan huomautuksissa esittää asiaa koskevan pyynnön ja toimittaa näyttöä sen tueksi. Osapuoli ei kuitenkaan toimittanut mitään näyttöä siitä, miten Yhdistyneeseen kuningaskuntaan suuntautuva myynti olisi voinut vaikuttaa kustannuksia koskeviin tietoihin. Komissio analysoi kyseiset tiedot ja totesi, että Yhdistyneen kuningaskunnan tietojen sisällyttäminen EU-markkinoihin liittyviä tuotantokustannuksia koskevaan asiakirjaan saattoi vaikuttaa vain yhteen tuotekoodiin, jonka osuus sen koko vientimäärästä EU:hun oli 0,04 prosenttia ([9]). Sen vuoksi komissio hylkäsi tämän väitteen, koska Yhdistyneeseen kuningaskuntaan myytyjä tuotteita koskevien kustannustietojen poistamisella ei näyttänyt olevan vaikutusta tässä tapauksessa.

(71) SPM selvensi, että suurin osa alun perin ilmoitetuista pakkauskustannuksista sisälsi myös varastokustannukset, joita etuyhteydessä oleville kauppiaille aiheutui kotimarkkinamyynnistä. Se pyysi lisäksi säilyttämään oikaisun niiden kustannusten osalta, jotka oli alun perin ilmoitettu pakkauskustannuksiksi ja joiden osalta komissio teki oikaisun pakkauskustannuksina. Komissio katsoi, että varastokustannukset (kuten vuokran maksaminen varastosta) ovat tuotantokustannuksia ja sisältyvät yrityksen myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksiin. Näin ollen ne eivät sellaisenaan vaikuta suoraan hintoihin, joita etuyhteydessä olevat kauppiaat veloittavat ensimmäiseltä riippumattomalta asiakkaalta. Sen vuoksi komissio hylkäsi tämän väitteen.

(72) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen SPM väitti, että ilmoitetut varastointikustannukset olivat etuyhteydessä olevien jakeluyritysten kotimarkkinamyynnin kustannuksia eivätkä tuottajan kustannuksia. Etuyhteydessä olevat jakeluyritykset eivät tuottaneet koivuvaneria, minkä vuoksi niillä ei ollut tuotantokustannuksia. Sen vuoksi normaaliarvo olisi määritettävä noudettuna lähettäjältä -tasolla ilman jakeluyritysten kustannuksia samalla tavalla kuin vientihinta perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti.

(73) Komissio katsoi, että yritys ei toimittanut mitään näyttöä siitä, että etuyhteydessä olevien jakeluyritysten kotimarkkinamyyntikustannuksia ei pitäisi ottaa huomioon tasapuolisen vertailun varmistamiseksi ja että etuyhteydessä olevia jakeluyhtiöitä ei pitäisi kohdella yhtenä taloudellisena yksikkönä. Lisäksi perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdassa säädetään, että normaaliarvon olisi perustuttava ensimmäisiltä riippumattomilta asiakkailta veloitettuihin hintoihin. Näin ei olisi, jos etuyhteydessä oleville jakeluyrityksille aiheutuneet kustannukset vähennettäisiin. Näin ollen väite hylättiin.

(74) Vientiä harjoittava tuottaja Sveza Group väitti, että komissio teki ilmeisen virheen osinkoihin ja hallinnointipalkkioihin liittyvien kysymysten käsittelyssä. Käytetty menetelmä selitettiin osapuolelle lähetetyissä alustavissa yrityskohtaisissa päätelmissä.

([8]) Painotettu keskimääräinen vaihtokurssi heinäkuun 2019 ja helmikuun 2020 välisenä aikana oli 70,73.

([9]) Tietyn tuotelajin normaaliarvon määrittämisessä komissio käyttää EU-markkinoihin liittyviä tuotantokustannuksia vain, jos kotimarkkinamyyntiä ei ole tapahtunut ja sen vuoksi kotimarkkinamyyntiin liittyviä tuotantokustannuksia ei kyseisen tuotelajin osalta ole saatavilla. EU-markkinoihin ja kotimarkkinoihin liittyvistä tuotantokustannustiedoista saadaan selville kuhunkin EU:ssa ja kotimarkkinoilla myytyyn tuotekoodiin liittyvät tuotantokustannukset.

(75) Tutkimusajanjakson aikana yksi vientiä harjoittavien tuottajien ryhmään kuuluva yritys jakoi osinkoa osakkaalleen Sveza-Lesille. Sveza-Les ilmoitti saadusta osingosta polkumyyntiä koskevan kyselylomakkeen taulukon G kohdassa *Rahoitustulot*. Osinko kohdennettiin kaikentyyppisiin tuloihin, myös tarkasteltavana olevan tuotteen myynnistä saatuihin tuloihin. Käytetty menetelmä pienensi kaikille tulotyypeille laskettuja myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia. Komissio katsoi, että ilmoitetun myynnin ja osingon välillä ei ole yhteyttä, ja päätti näin ollen hylätä osingonjaon.

(76) Tutkimusajanjakson kokonaistulot jaettiin seuraavien tuotteiden myynnistä saatuihin tuloihin: tarkasteltavana oleva tuote ja muu kuin tarkasteltavana oleva tuote, etuyhteydessä olevat asiakkaat ja etuyhteydettömät asiakkaat sekä markkinatyypeittäin (eli kotimarkkinamyynti, myynti unioniin ja myynti muihin kolmansiin maihin). Sveza Groupin oli määritettävä kannattavuus (tai tappio) kunkin edellä luetellun tulon osalta. Kannattavuus saatiin poistamalla kaikki näihin tuloihin liittyvät menot (eli myytyjen tavaroiden kustannukset, myynti-, yleis- ja hallintokustannukset, valuuttakurssivoitot ja -tappiot sekä rahoitustuloista johtuvat voitot tai tappiot).

(77) Alustavista päätelmistä esittämissään huomautuksissa Sveza Group väitti, että mikään kirjanpidollinen perusperiaate ei anna komissiolle mahdollisuutta jättää huomiotta joitakin tarkastetuista tilinpäätöksistä peräisin olevia tietoja. Lisäksi osinko maksettiin vuoden 2020 alkupuoliskolla, ja se vastasi 31 päivänä joulukuuta 2019 saatua voittoa, joten osapuolilla oli oikeus ilmoittaa siitä tutkimusajanjakson aikana.

(78) Komissio ei jättänyt huomiotta tarkastettuja tilinpäätöksiä, mutta katsoi, että sijoituksesta saatua osinkoa ei voida kohdentaa muun tyyppisiin tuloihin asianomaisen myynnin kannattavuutta määritettäessä. Myöskään jaettua voittoa ei kohdistettu muun tyyppisiin tuloihin. Kuten 76 kappaleessa mainitaan, polkumyyntiä koskevan kyselylomakkeen taulukon G tarkoituksena on määrittää erityyppisten tulojen kannattavuus tutkimusajanjaksolla. Sen vuoksi komissio hylkäsi väitteen.

(79) Osapuoli väitti, että myynnin kannattavuuden määrittämiseen käytetty menetelmä ei ole luotettava, koska komissio hyväksyi tietyntyyppiset tulot (vaihtokurssien ja rahoitustulojen osalta) ja lisäksi joitakin aiempina vuosina (eli tutkimusajanjakson ulkopuolella) raportoituja voittoja ja tappioita.

(80) Kuten osapuoli asianmukaisesti totesi, valuuttakurssivoitot ja rahoitustulot voidaan ilmoittaa, jos ne liittyvät osapuolen tavanomaiseen liiketoimintaan. Tällöin valuuttakurssivoitot voivat johtua koivuvanerin viennistä ja koivuvanerin myynnistä saatujen käteisvarojen synnyttämistä rahoitustuloista. Osinko on kuitenkin eri asia, koska jaetun voiton on tuottanut toinen yritys. Komissio katsoi, ettei Sveza-Lesin saaman osingon ja muiden tulojen välillä ollut yhteyttä, mukaan lukien tarkasteltavana olevan tuotteen myynti. Sen vuoksi komissio hylkäsi väitteen.

(81) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Sveza Group totesi uudelleen, että Sveza-Lesin osingon ja muiden tulojen välillä oli 100 prosentin yhteys. Lisäksi osapuoli totesi, että Sveza-Lesin omistama vientiä harjoittava tuottaja sai voittoa vanerin myynnistä joko kotimarkkinoilla tai vientimarkkinoilla.

(82) Komissio tarkasteli väitteitä ja oli samaa mieltä osapuolen kanssa. Voitto ja siten osinko olivat peräisin vientiä harjoittavan tuottajan koko liiketoiminnasta. Sen sijaan Sveza-Lesille siirrettyjen käteisvarojen ja suoraan tarkasteltavana olevaan tuotteeseen tutkimusajanjakson aikana liittyvien Sveza-Lesin toimintojen (ja niihin liittyvien kustannusten) välillä ei kuitenkaan ollut yhteyttä. Tämän vuoksi väite hylättiin.

(83) Mitä tulee taulukossa G ilmoitettuihin edellisten vuosien voittoihin ja tappioihin, komissio päätti poistaa nämä määrät tiedoista, joita käytettiin määritettäessä myynnin kannattavuutta tutkimusajanjaksolla, koska ne eivät liittyneet osapuolen tavanomaiseen liiketoimintaan tutkimusajanjaksolla. Lueteltujen erien osuus kaikista ilmoitetuista myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksista oli alle 0,5 prosenttia.

(84) Edellä 74 kappaleessa mainitut hallinnointipalkkiot liittyvät vientiä harjoittavien tuottajien Sveza-Lesille maksamiin palkkioihin. Sveza-Les ilmoitti hallinnointipalkkion tulona polkumyyntiä koskevan kyselylomakkeen taulukossa G ja kohdensi menot hallinnointisopimuksiin, joiden perusteella se sai kyseisen palkkion. Sveza-Les ei kuitenkaan yksilöinyt näistä hallinnointisopimuksista aiheutuneita kustannuksia. Näytön puuttumisen vuoksi komissio päätti alustavassa vaiheessa jättää huomiotta hallinnointisopimuksista saatuihin tuloihin liittyvät ilmoitetut kustannukset ja kohdentaa nämä kustannukset uudelleen muun tyyppisiin tuloihin.

(85) Sveza Group väitti, että komission päätös poistaa saadut tulot (hallinnointipalkkiot), jättää ilmoitetut menot huomiotta ja kohdentaa ne uudelleen muihin tuloihin oli ilmeisen virheellinen ja lainvastainen.

(86) Komissio huomautti, että yritys ei toimittanut lisänäyttöä väitteensä tueksi.

(87) Lisäksi on muistettava, että hallinnointipalkkioista saatuja tuloja ei poistettu taulukosta G. Komissio jakoi osapuolen hallinnointipalkkiotuloihin kohdentamat menot uudelleen muun tyyppisiin tuloihin, koska osapuoli ei toimittanut mitään näyttöä kohdentamisen tueksi. Sen vuoksi väite hylättiin.

(88) Osapuoli väitti myös, että komission menetelmä menojen uudelleen kohdentamiseksi oli epäjohdonmukainen ja epätarkka. Koska osapuoli ei perustellut väitettään, komissio käytti menojen kohdentamisessa samaa menetelmää kuin osapuoli. Sen vuoksi väite hylättiin.

(89) Osapuoli väitti vielä, että hallinnointipalkkiot olisi poistettava vientiä harjoittavien tuottajien taulukossa G ilmoittamista menoista, jos komissio päättää pitää voimassa päätöksensä poistaa ilmoitetut menot etuyhteydessä olevan osapuolen taulukosta G.

(90) Komissio tutki väitteen eikä löytänyt perusteita poistaa vientiä harjoittavien tuottajien ilmoittamia hallinnointipalkkiokuluja, koska kirjanpitoasiakirjat tukivat näitä kustannuksia. Sen vuoksi väite hylättiin.

(91) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Sveza Group viittasi Sveza-Lesin myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia koskevaan kirjanpitoon ja väitti, että hallinnointipalkkiosopimuksista aiheutuneet kulut oli mahdollista yksilöidä.

(92) Komissio analysoi väitteet eikä löytänyt huomautuksesta tietoja, joiden perusteella olisi voitu varmuudella päätellä, että hallinnointipalkkiosopimuksista aiheutui kuluja, jotka liittyisivät suoraan sopimuksiin. Lisäksi komissio pyysi etätarkastuksen aikana kyseisiin sopimuksiin kohdennettuja kustannuksia koskevia tositteita, mutta yritys ei toimittanut niitä. Sen vuoksi väite hylättiin.

(93) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Sveza Group väitti, että ”yhtä taloudellista yksikköä” (single economic entity, SEE) koskevassa komission arvioinnissa oli ilmeisiä arviointivirheitä. Osapuoli toisti, että Sveza-Les hoiti samoja myyntitehtäviä sekä kotimarkkinoilla että vientimarkkinoilla ja että ainoa ero liittyi sen toiminnasta maksettavaan korvaukseen. Osapuoli väitti, että sen kyselyvastauksessa toimitettiin laaja näyttö asiasta.

(94) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen osapuoli viittasi ensinnäkin siihen osaan tehtaita koskevista kyselyvastauksista, jossa selitetään, että Sveza-Les harjoittaa samoja myyntitehtäviä kotimarkkinoilla ja vientimarkkinoilla ja ainoa ero liittyy Sveza-Lesin toiminnasta maksettavaan korvaukseen. Yksi siinä korostetuista seikoista on se, että Sveza-Lesin ja kunkin tehtaan välillä tehtyjen hallinnointisopimusten mukaan Svezan tuottajien toimeenpanevien elinten toimivalta siirretään Sveza-Lesille, joka toimii hallinnointiyhtiönä. Hallinnointisopimusten mukaan Sveza-Les hoitaa monenlaisia hallintotoimia tehtaiden puolesta, kuten verokirjanpidon ja raportoinnin. Näin ollen yhtiön mukaan toiminnallisesti Sveza-Les ja tehtaat eivät toimi itsenäisesti. Tehtaat toimivat Sveza-Lesin ohjauksessa ja sen toimintatapojen mukaisesti.

(95) Komissio totesi, että Sveza-Les tarjoaa hallinnointipalvelujaan korvausta vastaan ja laskuttaa säännöllisesti tehtaita niille suoritetuista palveluista. Hallinnointisopimuksissa määrätyistä lukuisista palveluista huolimatta oikeushenkilöt ovat päättäneet säännellä myyntiään erillisillä ja hyvin erilaisilla sopimuksilla siltä osin kuin on kyse tutkimuksen kohteena olevan tuotteen viennistä ja kotimarkkinamyynnistä, mikä vaikutti siihen, miten myynti tapahtui. Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 67 kappaleessa ja seuraavissa kappaleissa selitetään, Sveza-Lesin ja tehtaiden välillä allekirjoitetut palkkiosopimukset vaikuttavat yksinomaan vientimyyntiin ja edellyttävät näin ollen perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukaista oikaisua.

(96) Toiseksi, alustavien ja lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen asianomainen yritysryhmä kyseenalaisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 68 kappaleessa tarkoitetun komission arvioinnin ja väitti, että unionin tuomioistuimet vahvistivat, että sopimuksen olemassaolo on ”olennainen” osatekijä mutta ei ratkaiseva tekijä arvioitaessa, onko kyseessä yksi taloudellinen yksikkö. Sopimuksesta huolimatta kyseessä voi siis olla yksi taloudellinen yksikkö ([10]). Komission on siis arvioitava kattavasti kaikki seikat, jotka kuvastavat SVEZA-tehtaiden ja SVEZA-Lesin välisten suhteiden taloudellista luonnetta, eikä se voi pelkästään sopimuksen olemassaolon perusteella päätellä, ettei kyseessä ole yksi taloudellinen yksikkö.

(97) Komissio katsoi, että Sveza Groupin mainitsema tuomio vahvistaa komission kannan tässä asiassa. Kuten unionin tuomioistuin on todennut, tuottajan ja siihen etuyhteydessä olevan jakelijan välillä tehty sopimus, jossa määrätään palkkion maksamisesta viimeksi mainitulle, on tärkeä tekijä näiden kahden yhtiön välisessä suhteessa, ja sen huomiotta jättäminen johtaisi siihen, että tämän suhteen taloudellinen tilanne hämärtyisi. Komissio tutki SVEZA-tehtaiden ja SVEZA-Lesin välisiä suhteita niiden välillä ”palkkiosopimusten” nimellä tehtyjen sopimusten perusteella ja päätteli, että näissä sopimuksissa, joita noudatetaan, on useita määräyksiä, joita on 98 kappaleessa selitetyistä syistä vaikea sovittaa yhteen sen kanssa, että nämä yritykset muodostavat yhden taloudellisen yksikön ([11]).

(98) Kolmanneksi ryhmä väitti, että vaikka komissio viittasi väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 68 kappaleessa ”useisiin sellaisiin lausekkeisiin, kuten välityslausekkeeseen, jotka osoittavat solidaarisuuden puutteen yritysten välillä”, se mainitsi vain yhden eli välityslausekkeen. Samanaikaisesti tuomiossa PT Musim Mas unionin yleinen tuomioistuin viittasi useantyyppisiin lausekkeisiin osoituksena solidaarisuuden puutteesta. Väitetään, että välityslauseke ei riitä siihen, että komissio voisi päätellä, ettei kyseessä ole yksi taloudellinen yksikkö. Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 68 kappaleessa selitetään, Sveza-Lesin ja tehtaiden väliset palkkiosopimukset sisältävät useita määräyksiä, jotka osoittavat yritysten välisen solidaarisuuden puutetta, mikä puolestaan osoittaa, että kyseessä on kaksi taloudellista yksikköä, joilla on erilaiset intressit ([12]). Välityslausekkeen lisäksi sopimuspuolten vastuu on rajoitettu ainoastaan ylivoimaisen esteen osalta, kun taas kaikissa muissa tapauksissa osapuolet ovat vastuussa sopimuksista johtuvien velvoitteiden täyttämättä jättämisestä tai puutteellisesta täyttämisestä Venäjän federaation yleisesti sovellettavan lainsäädännön mukaisesti. Sopimuksiin sisältyy myös määräyksiä Sveza-Lesin ja tehtaiden välisestä viestinnästä ja niiden velvollisuuksista nimen tai osoitteen muuttuessa. Nämä esimerkit, jotka eivät ole tyhjentäviä, sekä väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa mainittu välityslauseke osoittavat, että Sveza-Lesin ja tuottajien välinen suhde vientimyynnissä on järjestetty tavanomaisten kaupallisten ehtojen mukaisesti. Näin ollen väite hylättiin.

(99) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Sveza Group toisti, että edellisessä kappaleessa tarkoitetut palkkiosopimusten määräykset eivät olleet riittäviä osoittamaan solidaarisuuden puutetta. Hallinnointisopimusten mukaan SVEZAn tehtaat eivät voineet tehdä päätöksiä ilman Sveza-Lesin suostumusta ja ne ovat käytännössä ja

([10]) Tuomio 26.10.2016, *PT Musim Mas v. neuvosto*, asia C-468/15 P, EU:C:2016:803, 43 ja 55–59 kohta.
([11]) Ks. tuomio 14.7.2021, Interpipe Niko Tube LLC v komissio, asia T-716/19. ECLI:EU:T:2021:457, 162 ja 163 kohta.
([12]) Tuomio 14.7.2021, Interpipe Niko Tube LLC v komissio, asia T-716/19, ECLI:EU:C:2021:457, 163 kohta.

oikeudellisesti täysin riippuvaisia Sveza-Lesista. Komissio huomautti (ks. 95 kappale), että vaikka hallinnointisopimuksissa määrätään lukuisista palveluista, tehtaiden tuottamien tuotteiden myynti ei kuulu niiden piiriin. Oikeushenkilöt ovat itse asiassa päättäneet säännellä tutkimuksen kohteena olevan tuotteen vientimyyntiä ja kotimarkkinamyyntiä erillisillä ja hyvin erilaisilla sopimuksilla, mikä vaikutti myyntitapaan ja hintojen vertailukelpoisuuteen. Tästä syystä tämä väite hylättiin.

(100) Neljänneksi Sveza Group kiisti alustavien ja lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen komission päätelmät, joiden mukaan ”myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten perusteella vaikutti siltä, että vientiä harjoittavat tuottajat pitivät itsellään joitakin myyntitehtäviä”, ja väitti, että kyseiset toiminnot eivät liity myyntiin vaan muuhun toimintaan, jolla ei juurikaan ole merkitystä myyntitoimintojen kannalta. Vaikka oletettaisiinkin, että komission väite on oikea (mitä se ei ole) kyseessä voi olla yksi taloudellinen yksikkö, jos tuottaja ottaa hoitaakseen myyntitehtäviä, joita jakeluyritys ei hoida ([13]).

(101) Komissio totesi, että väitteelle, jonka mukaan kyseiset myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset eivät liity vientiä harjoittavien tuottajien myyntitoimintoihin vaan muuhun toimintaan, ei esitetty asiakirja-aineistossa mitään näyttöä. Näyttöä ei toimitettu myöskään lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen. Päinvastoin tuottaja oli ilmoittanut, että ainakin osa näistä kustannuksista liittyi myyntitoimintoihin, esimerkiksi henkilöstökustannuksiin. Komissio katsoi, että tämä oli merkityksellinen tekijä, joka osoitti, että tuottajat eivät olleet siirtäneet koko myyntitoimintaansa Sveza-Lesille.

(102) Viidenneksi vientiä harjoittava tuottaja väitti, että toteamus ”laskut ensimmäisille riippumattomille asiakkaille unionissa laati etuyhteydessä oleva kauppias vientiä harjoittavien tuottajien nimissä” oli asiasisällöltään virheellinen. Kyseiset laskut laatii Sveza-Les, mutta ei ”vientiä harjoittavien tuottajien nimissä”. Laskuissa ainoastaan mainitaan tavarat valmistaneen Sveza-tehtaan nimi.

(103) Komissio huomautti, että tavaroiden omistus siirtyy vientiä harjoittavalta tuottajalta suoraan ostajalle. Myynti kirjataan tuloksi vientiä harjoittavan tuottajan myyntireskontraan. Sveza-Les ei missään vaiheessa omistanut tavaroita eikä siten kirjannut niitä kirjanpitoonsa myyntituloina. Ainoastaan vientiä harjoittavien tuottajien maksamat palkkiot kirjataan tuloina Sveza-Lesin tileihin. Sen sijaan kotimarkkinoilla vientiä harjoittavat tuottajat eivät myy suoraan ensimmäisille riippumattomille asiakkaille vaan Sveza-Lesille. Tällöin omistusoikeus siirtyy Sveza-Lesille. Sveza-Lesin etuyhteydettömiltä asiakkailta vientitapahtumista saamat maksut eivät kuulu sille vaan ne ovat suoraan kyseisten vientiä harjoittavien tuottajien omaisuutta ja ne siirretään kokonaisuudessaan kyseisille vientiä harjoittaville tuottajille. Toisin sanoen Sveza-Les toimii tehtaiden vientimyynnissä edustajana, mistä se saa palkkion, kun taas kotimarkkinoilla Sveza-Les toimii perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna myyjänä ensimmäiselle riippumattomalle asiakkaalle. Tästä syystä tämä väite hylättiin.

(104) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen vientiä harjoittava tuottaja väitti, että edellisessä kappaleessa kuvatussa komission arvioinnissa keskityttiin Sveza-Lesin ja tehtaiden välisiin virallisiin järjestelyihin, mutta siinä ei käsitelty niiden suhteen taloudellista todellisuutta ja otettu huomioon SVEZA-Lesin tosiasiallisesti hoitamia tehtäviä eli integroidun myyntiosaston tehtäviä. Väitetään, että komission muodollinen lähestymistapa Sveza-Lesin ja vientiä harjoittavien tuottajien välisen suhteen taloudelliseen todellisuuteen oli oikeudellisesti ja tosiasiallisesti virheellinen.

(105) Komissio katsoi, ettei asiakirja-aineistossa ollut näyttöä siitä, että sopimusjärjestelyt eivät kuvastaisi konsernin sisäisten suhteiden taloudellista todellisuutta. Kaikki asiakirjat päinvastoin osoittivat, että asianomaiset oikeushenkilöt noudattivat käytännössä sopimusjärjestelyjä vienti- ja kotimarkkinamyynnissä. Tästä syystä tämä väite hylättiin.

([13]) Tuomio 13.10.1993, Matsushita v neuvosto, C-104/90, EU:C:1993:837, 14 kohta. Ks. myös tuomio 10.3.2009, Interpipe Niko Tube ja Interpipe NTRP v. neuvosto, T-249/06, EU:T:2009:62, 185 kohta.

(106) Kuudenneksi Sveza Group väitti, että vaikka vientimyynnistä tehdään kirjallisia palkkiosopimuksia, kotimarkkinamyynnistä tehdään osto- ja myyntisopimuksia. Tämä pitää paikkansa. Sveza Group kuitenkin myöntää, että kotimarkkinamyynti ja vientimyynti on järjestetty eri tavalla ja niihin sovelletaan erilaisia sopimuksia, kuten 108 kappaleessa todetaan. Näin ollen on kiistatonta, että vientimyynnistä määrätään palkkiosopimuksilla ja niiden mukaisia palkkioita tosiasiallisesti maksetaan vientitapahtumia varten suoritettujen palvelujen korvaamiseksi. Tämä ei päde kotimaisiin liiketoimiin.

(107) Seitsemänneksi Sveza Group väitti, että komission on osoitettava, että hintojen vertailukelpoisuuteen liittyy ongelma, joka johtuu vientimyynnistä maksetuista palkkioista. Perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdassa edellytetään oikaisua maksettujen palkkioiden erojen huomioon ottamiseksi. Sveza Group väitti, että Svezan tehtaiden ja Sveza-Lesin välinen suhde johtaa samoihin taloudellisiin tuloksiin riippumatta siitä, saako Sveza-Les voittoa kotimarkkinamyynnistä vai palkkion vientimyynnistä. Sen vuoksi sekä kotimarkkinamyynnin voittoa että vientimyyntipalkkioita on pidettävä perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdassa tarkoitettuina ”palkkioina”. Näin ollen maksetuissa palkkioissa ei ole eroja, jotka vaikuttaisivat hintojen vertailukelpoisuuteen, eikä perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukainen oikaisu ole perusteltu.

(108) Komissio ei ole samaa mieltä asiasta. Perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukaisen oikaisun tarkoituksena on tasoittaa kotimarkkinamyynnistä ja vientimyynnistä maksettujen palkkioiden mahdollisia eroja. Vaikka vientimyyntisopimusten perusteella on kiistatonta, että tehtaat maksavat Sveza-Lesille palkkioita vientitoimista, mukaan lukien unioniin suuntautuva myynti, ei ole osoitettu, että Sveza-Lesin voidaan katsoa olevan palkkioperusteinen edustaja kotimarkkinamyynnissä. Kuten komissio on todennut, konsernin koko kotimarkkinamyynti on pikemminkin välillistä myyntiä siinä mielessä, että tehtaat myyvät ensin tarkasteltavana olevaa tuotetta siirtohinnoin Sveza-Lesille, joka myy sen jälkeen markkinaehtoisesti kotimarkkinoiden ensimmäisille riippumattomille asiakkaille. Ei ole viitteitä siitä, että Sveza-Lesia voitaisiin tällöin pitää palkkioperusteisena edustajana. Komissio toi esiin muun muassa, että Sveza-Les hoitaa koko kotimarkkinamyynnin mutta Sveza-Lesin ja tehtaiden välisissä sopimuksissa ei ole minkäänlaista lauseketta, josta voitaisiin päätellä sen toimivan edustajana. Tietyissä myyntisopimuksissa määrätään, että tavaroiden hinnasta sopimiseksi tietyksi ajanjaksoksi sopimuspuolilla on oikeus allekirjoittaa asiaa koskeva liite”. Tällaisia liitteitä ei toimitettu tarkastuksen yhteydessä, ja muut maksu- ja määrätietoja sisältävät sopimukset olivat vanhentuneita. Asiakirja-aineistoon sisältyvästä näytöstä ei näin ollen käynyt ilmi, miten Sveza-Lesin ostohinta tai korvaus määritettiin ([14]). Sopimuksissa ei myöskään mainita osapuolten muita oikeuksia ja velvollisuuksia. Niissä ei esimerkiksi määrätä raportointivelvollisuudesta tai velvollisuudesta ilmoittaa toiselle sopimuspuolelle nimenmuutoksesta eikä myöskään osapuolten vastuusta, jos sopimus jää täyttämättä ([15]). Komissio huomautti, että Sveza-Lesin kotimarkkinamyyntitilannetta vastaavissa olosuhteissa *Interpipe*-asiassa unionin yleinen tuomioistuin katsoi, että komission tekemä vientimyyntiä koskeva oikaisu oli perusteeton. ([16]) Tämän perusteella komissio vahvisti, että perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukainen oikaisu kotimarkkinamyynnin osalta ei ollut perusteltu. Sitä vastoin tehtaiden ja Sveza-Lesin välillä vientimyynnistä tehdyissä sopimuksissa määrätään selvästi, että Sveza-Les toimii edustajana ja että sillä on oikeus saada näistä palveluista palkkio, jonka tehtaat ovat tosiasiallisesti maksaneet. Tämän perusteella komissio katsoi, että perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukainen oikaisu vientimyynnin osalta oli perusteltu.

(109) Lisäksi komissio tutki väitettä, jonka mukaan väitetyllä kotimarkkinamyynnin voittomarginaalilla ja vientitapahtumista maksetuilla tosiasiallisilla palkkioilla olisi samat taloudelliset seuraukset vientiä harjoittaville tuottajille. Kuten yrityskohtaisissa päätelmissä tarkemmin todetaan, kotimarkkinamyynnin ja vientimyynnin kannattavuudessa oli eroja. Sen vuoksi komissio katsoi, että vientimyyntipalkkioiden maksaminen Sveza-Lesille ei tuottanut samaa taloudellista tulosta vientiä harjoittavien tuottajien ryhmälle kuin Sveza-Lesilta veloitetut siirtohinnat, joihin Sveza-Lesin kotimarkkinamyynti ensimmäisille riippumattomille asiakkaille perustui. Tämän vuoksi väite hylättiin.

([14]) Ks. vastaavasti asia T-26/12 PT, Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) v neuvosto, unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 25.6.2015, 60 kohta.

([15]) Asia T-26/12 PT, Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) v neuvosto, unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 25.6.2015, 62 kohta.

([16]) Yhdistetyt asiat C-191/09 P ja C-200/09 P, neuvosto ja komissio v. Interpipe Niko Tube ja Interpipe NTRP, unionin tuomioistuimen tuomio 16.2.2012, 50–69 kohta.

(110) Kahdeksanneksi Sveza Group väitti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 71 kappaleen osalta, että tilanteeseen voidaan soveltaa perusasetuksen 2 artiklan 8 ja 9 kohtaa, joissa säädetään, että ensimmäiseltä riippumattomalta asiakkaalta veloitettua hintaa voidaan oikaista kaikkien tuonnin ja jälleenmyynnin välillä aiheutuneiden kustannusten huomioon ottamiseksi. Perusasetuksen 2 artiklan 1 kohta ei myöskään millään tavoin estä perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukaisen oikaisun soveltamista. Muunlainen tulkinta veisi 2 artiklan 10 kohdan i alakohdalta, sen toinen alakohta mukaan lukien, sen tehokkaan vaikutuksen.

(111) Komissio totesi, että perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan ja perusasetuksen 2 artiklan 8 ja 9 kohdan sanamuoto poikkeavat toisistaan. Vaikka 2 artiklan 1 kohdassa säädetään, että normaaliarvo perustuu tavallisesti viejämaan riippumattomien asiakkaiden tavanomaisessa kaupankäynnissä maksamiin tai maksettaviksi tuleviin hintoihin, 2 artiklan 9 kohdassa säädetään vientihinnan muodostamisesta sen hinnan perusteella, jolla maahantuodut tuotteet jälleenmyydään ensimmäisen kerran.

(112) Kuten 108 kappaleessa todetaan, Sveza Group ei toimittanut perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan perusteella pyydettyä normaaliarvoon tehtävää oikaisua tukevaa näyttöä. Väitettyä ostohinnan ja jälleenmyyntihinnan eroa ja eron laskutapaa ei esitetty kirjallisesti yhdessäkään komissiolle toimitetussa sopimuksessa. Sveza Groupin mukaan se näytti myös vaihtelevan tehtaan mukaan, ja se muuttui tutkimusajanjakson aikana. Lisäksi kuten alkuperäistä tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 71 kappaleessa selitetään, jos perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukainen oikaisu voiton huomioon ottamiseksi määritetään vähennyksenä Sveza-Lesin tuotteen jälleenmyynnin yhteydessä väitetysti veloittamasta voitosta, hinta olisi käytännössä sama kuin tehtaiden ja Sveza-Lesin välinen myyntihinta. Toisin sanoen jos väitetty voitto vähennetään, normaaliarvo määritettäisiin tehtaiden ja Sveza-Lesin välisen myyntihinnan perusteella. Perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdassa säädetään kuitenkin, että normaaliarvon olisi perustuttava ensimmäiseltä riippumattomalta asiakkaalta veloitettuun hintaan, ja sitä Sveza-Lesin hinta ei ole.

(113) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Sveza Group toisti, että jos kyseessä ei ole yksi taloudellinen yksikkö vientimarkkinoilla, näin ei olisi myöskään kotimarkkinoilla, koska Sveza-Les harjoittaa samoja toimintoja vientimarkkinoilla ja kotimarkkinoilla. Komissio ei ole samaa mieltä asiasta. Kuten 93–112 kappaleessa selitetään tarkemmin, komission mukaan Sveza-Lesin ja tuottajien välinen taloudellinen suhde vientimyynnissä perustuu siihen, että toimittaja myy edustajan välityksellä ja tavanomaisin kaupallisin ehdoin eli myytyjen tavaroiden omistusoikeus ja vastuu niistä säilyy tuottajalla, kun taas Sveza-Les saa asianomaisissa sopimuksissa määrätyn myyntipalkkion. Sen sijaan kotimarkkinamyynnissä myytyjen tavaroiden omistusoikeus ja vastuu siirtyvät Sveza-Lesille eikä tällaisesta myynnistä mahdollisesti saatavaa voittomarginaalia ole määritelty sopimuksissa selkeästi. Lisäksi kotimarkkinamyynnissä Sveza-Les laatii laskun tehtaille yleensä samana päivänä, jolloin loppuasiakkaan lasku laaditaan, mikä on niin ikään osoitus ei-kaupallisesta suhteesta. Komissio muistutti myös, että yhden taloudellisen yksilön käsitettä perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisten oikaisujen yhteydessä on käsitelty tuomioistuimen oikeuskäytännössä ([17]) 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen ”nimellisten palkkioiden” (esim. kauppiaan saama voittomarginaali) osalta eikä sellaisten tilanteiden osalta, joissa palkkiot on selkeästi määritelty ja tosiasiallisesti maksettu, kuten tässä tapauksessa. Näin ollen komissio hylkäsi tämän väitteen.

(114) Sveza Group väitti, että komissio laski kahteen kertaan joitakin Sveza-Lesin etuyhteydettömille asiakkaille unionissa maksamia bonuksia ja palkkioita, koska näitä määriä ei laskutettu edelleen vientiä harjoittavilta tuottajilta. Sen vuoksi Sveza-Les katsoi, että kyseiset menot ovat kustannuksia, jotka aiheutuvat palkkiosopimusten täytäntöönpanosta.

(115) Komissio tarkasteli väitettä samanaikaisesti yhden talouden yksikköä koskevan päätöksensä kanssa ja päätti olla vähentämättä unionissa etuyhteydettömille asiakkaille maksettuja bonuksia ja palkkioita vientihinnasta. Sen vuoksi väite hyväksyttiin.

([17]) Ks. alaviite 15 ja 16.

(116) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Sveza Group väitti, että koska komissio katsoi, että kotimarkkinoilla kyseessä on yksi taloudellinen yksikkö, sen olisi pitänyt käyttää myynti-, yleis- ja hallintokustannusten laskemisessa Sveza-Lesin ja Svezan vientiä harjoittavien tuottajien konsernituloslaskelmaa, jossa ei oteta huomioon konsernin sisäisiä maksuja ja yhdistetään toteutuneet menot ja toteutuneet tulot samalla tavalla kuin yhden taloudellisen yksikön osalta.

(117) Komissio pyysi konserniin kuuluvia vientiä harjoittavia tuottajia toimittamaan kyselylomakevastauksessaan sekä tarkastetut omat tilinpäätökset että (mahdolliset) tarkastetut konsernin tilinpäätökset. Yksikään vientiä harjoittavista tuottajista ei toimittanut konsolidoituja tietoja, mukaan lukien Sveza-Les, joka oli kuitenkin yhden vientiä harjoittavan tuottajan suurin osakkeenomistaja. Sveza Groupilla ei ollut tarkastettua konsernin tilinpäätöstä, joten tällaista asiakirjaa ei voitu toimittaa tätä tutkimusta varten. Sveza-Les toimitti etätarkastuksen yhteydessä konsernin tuloslaskelman, mutta komissio ei pystynyt tarkastamaan sen tarkkuutta ja luotettavuutta, koska kyseinen asiakirja ei ollut riippumattoman tilintarkastusyrityksen asianmukaisesti tarkastama. Sen vuoksi komissio hylkäsi väitteen.

(118) Sveza Group väitti, että vientimyynnistä maksettujen palkkioiden oikaisu oli syrjivä varsinkin, kun otetaan huomioon toisen vientiä harjoittavan tuottajan (UPG) vientihintaan tehty palkkion oikaisu.

(119) Komissio ei havainnut syrjintää näiden kahden tapauksen välillä, koska osapuolten tosiasialliset olosuhteet ja erityisesti niiden konserniin kuuluvien etuyhteydessä olevien yksiköiden väliset sopimussuhteet olivat erilaisia. UPG myönsi, että kotimarkkinamyynnistä maksettu palkkio kattoi vientimyyntiin liittyviä menoja ja palveluja, kun taas Sveza Groupin sisällä kotimarkkinamyynti ja vientimyynti toteutettiin erillisten oikeudellisten järjestelyjen avulla. Näin ollen väite hylättiin.

3.4 **Polkumyyntimarginaalit**

(120) Komissio otti huomioon asianomaisten osapuolten alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämät huomautukset ja laski polkumyyntimarginaalit uudelleen (ks. 31–115 kappale).

(121) Lopulliset polkumyyntimarginaalit – ilmaistuina prosentteina CIF-hinnasta (kulut, vakuutus ja rahti maksettuina) unionin rajalla tullaamattomana – ovat seuraavat:

Yritys	Lopullinen polkumyyntimarginaali
Zheshartsky LPK LLC	15,80 %
Sveza Group	14,40 %
Syktyvkar Plywood Mill	15,72 %
Muut yhteistyössä toimineet yritykset	14,85 %
Kaikki muut yritykset	15,80 %

(122) Yksilöllisten polkumyyntimarginaalien laskelmat, joissa otettiin huomioon alustavien ja lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen asianomaisten osapuolten esittämien huomautusten seurauksena tehdyt korjaukset ja oikaisut, ilmoitettiin otokseen valituille vientiä harjoittaville tuottajille.

4. **VAHINKO**

4.1 **Unionin tuotannonalan ja unionin tuotannon määritelmä**

(123) Koska tästä jaksosta ei esitetty huomautuksia, komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 80–82 kappaleessa esitetyt päätelmät.

4.2 **Unionin kulutus**

(124) Komissio määritti unionin kulutuksen a) valituksen tekijän toimittamien, unionin tuotannonalan samankaltaisen tuotteen myyntiä etuyhteydettömille asiakkaille unionissa koskevien tietojen perusteella, joita verrattiin otokseen valittujen unionin tuottajien ilmoittamiin myyntimääriin, ja b) tutkimuksen kohteena olevan tuotteen kaikista kolmansista maista tulevan tuonnin perusteella Eurostatin ([18]) tietojen mukaan.

(125) Kun otetaan huomioon 4.3.1 jaksossa esitetty tuonnin määrittämismenetelmä, unionin kulutus kehittyi seuraavasti:

Taulukko 1

Unionin kulutus kuutiometreinä (m³)

	2017	2018	2019	Tutkimusajanjakso
Unionin kulutus yhteensä	1 755 656	1 855 185	1 829 570	1 762 318
Indeksi	*100*	*106*	*104*	*100*

Lähde: Valituksen tekijä, otokseen valitut unionin tuottajat ja Eurostat.

(126) Unionin kulutus pysyi vakaana tarkastelujaksolla. Yksityiskohtainen analyysi osoittaa, että vuodesta 2017 vuoteen 2018 kasvu oli 6 prosenttia ja vaimeni vuonna 2019 4 prosenttiin vuoteen 2017 verrattuna. Lopullinen lasku jätti kulutuksen samalle tasolle kuin vuonna 2017.

4.3 **Tuonti asianomaisesta maasta**

4.3.1 *Menetelmä tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnin määrittämiseksi*

(127) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen 86 kappaleessa todetaan, ennen menettelyn aloittamista ja sitä seurannutta erityisen Taric-koodin ([19]) käyttöönottoa tarkasteltavana olevan tuotteen tuonti kirjattiin CN-koodilla ([20]), johon sisältyi myös muita kuin tarkasteltavana olevaa tuotetta. Tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnin määrän arvioimiseksi tarkastelujaksolla komissio sovelsi samaa suhdetta (Taric/CN), joka havaittiin vireillepanon jälkeen koko CN-koodin tuontimäärien ja Taric-koodin mukaisen tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnin välillä. Asianomaisesta maasta tulevan tuonnin osalta suhde ([21]) oli 78 prosenttia.

(128) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen jotkin asianomaiset osapuolet väittivät, että tuontitilastoista saadut tulokset olivat vääristyneet. Erityisesti väitettiin, että kun verrataan kuutiometreinä ilmaistua tuontia tuontiin tonneina, tulokset eivät olleet yhteensopivia tutkimuksen kohteena olevan tuotteen yleisesti hyväksytyn keskimääräisen tiheyden kanssa.

(129) Komissio tarkasteli väitteitä ja havaitsi raportoiduissa tilastoissa vääristyneitä tietoja lisäpaljousyksikön tasolla (tässä tapauksessa kuutiometri). Tuonnin määrittämiseksi komissio päätti sen vuoksi muuntaa ilmoitetun painon (tonnia), joka on luotettavampi ja vakaampi tietojoukko, kuutiometreiksi.

([18]) Eurostatin tiedot mukautettuna 4.3.1 jaksossa selitetyn menetelmän mukaisesti.
([19]) Taric-koodi: 4412 33 00 10.
([20]) CN-koodi: 4412 33 00.
([21]) Suhde muuttui hieman, 79 prosenttiin, väliaikaista tullia koskevan asetuksen julkaisemisen jälkeen, koska tuoreempia tuontitilastoja oli saatavilla laajemmalta ajanjaksolta. Komissio käytti kokonaisten kuukausien Taric-tietoja tutkimuksen vireillepanosta ennakkoilmoitusten julkaisemiseen (marraskuusta 2020 huhtikuuhun 2021).

(130) Tonnien muuntamisessa kuutiometreiksi komissio vahvisti muuntokertoimeksi 0,69. Muuntokerroin määräytyi tarkasteltavana olevan tuotteen yleisesti hyväksyttyjen tiheyden arvojen perusteella. Muuntokerrointa ehdottivat sekä vientiä harjoittavat tuottajat että unionin tuottajat, ja se sijoittui myös valituksessa esitetyssä menetelmässä ehdotettuun vaihteluväliin. Otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien unionissa myymien keskimääräisten tonni- ja kuutiometrien analyysi vahvisti muuntokertoimen 0,69 soveltuvuuden. Tarkistuksen jälkeen asianomaisesta maasta tulevan tuonnin suhdelukua tarkistettiin hieman ylöspäin 79 prosenttiin.

(131) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen yksi venäläinen vientiä harjoittava tuottaja (Sveza) väitti, että menettelyn aloittamisen jälkeiseen tuontiin perustuvan suhdeluvun (Taric/CN) käyttö ei välttämättä kuvasta koko tarkastelujaksolla vallitsevaa tilannetta, koska CN-koodin kehitykseen ovat saattaneet vaikuttaa muut vanerilajit, jotka eivät olleet tutkimuksen kohteena. Lisäksi väitettiin, että tutkimuksen vireillepanon jälkeen Venäjältä tuleva tuonti on saattanut kasvaa merkittävästi, minkä vuoksi tarkasteltavana olevan tuotteen tuontia ennen vireillepanoa on voitu yliarvioida. Sveza Group väitti myös, että Venäjän tilastojen käyttö tuonnin määrittämisessä olisi luotettavampaa kuin Eurostatin tilastojen käyttö.

(132) Komissio katsoi, että sen käyttämällä menetelmällä saatiin kohtuullinen ja luotettava arvio, koska tarkasteltavana oleva tuote oli tilastotasolla osa suurempaa vanerituotteiden ryhmää. Komissio katsoo, että Venäjän vientitilastojen käyttö ei antaisi luotettavampaa kuvaa kuin Eurostatin tiedot, koska myös ne sisältävät tarkasteltavana olevan tuotteen lisäksi muita tuotteita. Sveza Group ei myöskään toimittanut näyttöä siitä, että muiden vanerilajien tuonti ryhmänä lisääntyi enemmän kuin koivuvanerin tuonti. Sen vuoksi väite hylättiin.

4.3.2 *Asianomaisesta maasta tulevan tuonnin määrä ja markkinaosuus*

(133) Komissio määritti edellä mainitun menetelmän mukaisesti tuonnin määrän Eurostatin tietojen perusteella. Tuonnin markkinaosuus määritettiin vertaamalla tuonnin määrää unionin kulutukseen.

(134) Asianomaisesta maasta tuleva tuonti kehittyi seuraavasti:

Taulukko 2

Tuontimäärä (m³) ja markkinaosuus

	2017	2018	2019	Tutkimusajanjakso
Venäjältä tulevan tuonnin määrä (m³)	710 163	773 521	809 267	812 521
Indeksi	*100*	*109*	*114*	*114*
Markkinaosuus	40 %	42 %	44 %	46 %
Indeksi	*100*	*103*	*109*	*114*

Lähde: Eurostat.

(135) Tuonti asianomaisesta maasta kasvoi tarkastelujaksolla noin 710 163 kuutiometristä noin 812 521 kuutiometriin eli 14 prosenttia. Kyseisen tuonnin markkinaosuus kasvoi tarkastelujaksolla 40 prosentista 46 prosenttiin.

4.3.3 *Asianomaisesta maasta tulevan tuonnin hinnat ja hinnan alittavuus*

(136) Komissio määritti tuontihinnat euroina tonnilta Eurostatin tilastojen perusteella CN-tasolla. Kuten 4.3.1 jaksossa selitetään, vaikka tarkasteltavana olevan tuotteen tuonti kirjattiin samassa ryhmässä muiden tuotteiden kanssa, menetelmä antaa luotettavan arvion hinnoista ja niiden kehityksestä ajan kuluessa, sillä suurin osa tähän CN-koodiin kuuluvasta tuonnista oli tarkasteltavana olevaa tuotetta, ja menetelmä mahdollistaa hintakehityksen vertailun eri viejämaiden välillä.

(137) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Sveza Group kyseenalaisti CN-tason tilastotietojen käytön tuontihintojen määrittämiseksi, koska tarkasteltavana oleva tuote kuuluu CN-koodiin, joka sisältää myös muita vanerilajeja, minkä vuoksi tiedot eivät olleet luotettavia. Lisäksi se väitti, että Eurostatin tiedot eivät vastanneet markkinarealiteetteja ja markkinoilla tosiasiallisesti esiintyviä hintoja, mikä entisestään lisäsi komission menetelmän epäluotettavuutta.

(138) Komissio ei ole samaa mieltä asiasta. Kuten edellä selitetään, komissio katsoi, että sen menetelmä Venäjältä tulevan koivuvanerin tuonnin määrän ja hintojen arvioimiseksi mahdollisti kohtuullisen ja luotettavan arvion tekemisen. Eurostatin hintojen luotettavuuden osalta 140 ja 141 kappaleessa vahvistetaan, että Eurostatin tilastoista saadut hinnat noudattivat samaa suuntausta kuin otokseen valittujen venäläisten vientiä harjoittavien tuottajien painotetut keskimääräiset vientihinnat. Tämä osoitti, että Eurostatin tilastot eivät juurikaan poikenneet tarkasteltavana olevaa tuotetta koskevista tarkistetuista tiedoista ja vahvistivat näin tuontihintojen määrittämisessä käytettyjen tietojen luotettavuuden.

(139) Asianomaisesta maasta tulevan tuonnin keskimääräiset hinnat kehittyivät seuraavasti:

Taulukko 3

Tuontihinnat (euroa/tonni)

	2017	2018	2019	Tutkimusajanjakso
Venäjä	646	681	608	584
Indeksi	*100*	*105*	*94*	*90*

Lähde: Eurostat.

(140) Venäjältä peräisin olevan tuonnin keskimääräiset hinnat laskivat vuoden 2017 ja tutkimusajanjakson välillä 646 eurosta 584 euroon tonnilta eli 10 prosenttia. Tuonnin keskihinta nousi 5 prosenttia vuonna 2018 ja laski seuraavina vuosina 14 prosenttia.

(141) Sama suuntaus on havaittavissa, kun tarkastellaan otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien ilmoittamia painotettuja keskimääräisiä vientihintoja, joiden mukaan tarkasteltavana olevan tuotteen hinta oli tutkimusajanjaksolla 434 euroa/m3. Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen UPM väitti, että hinnan alittavuutta ja viitehinnan alittavuutta koskevat laskelmat eivät olleet tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisia, koska ne perustuivat vientihintaan, jota oli oikaistu 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti, kun taas samankaltaista oikaisua ei ollut tehty unionin tuotannonalan myyntihintaan. Komissio katsoi, että koska Venäjän viennistä vain pieni osuus, 4–7 prosenttia, myytiin etuyhteydessä olevan yrityksen kautta, tämän seikan vaikutus hinnan alittavuutta koskeviin laskelmiin on vähäinen eikä muuta sitä tosiseikkaa, että Venäjältä tuleva tuonti alitti merkittävästi unionin tuotannonalan hinnat. Lisäksi viitehinnan alittavuutta (vahinkomarginaalia) koskevissa laskelmissa unionin vahinkoa aiheuttamaton hinta perustui tuotantokustannuksiin ja tavoitevoittoon, eikä niissä näin ollen otettu huomioon etuyhteydessä olevien unionin kauppiaiden mahdollisia kustannuksia, mikä vastasi Venäjän viennin tilannetta.

(142) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen useat osapuolet kyseenalaistivat ryhmittelyn, jonka komissio suoritti eri tuotelajien vertailemiseksi. Erityisesti väitettiin, että yhdenmukaistamalla kunkin vanerilevyn pinta-ala kertomalla pituuden leveydellä, ei otettu huomioon puuviilujen suuntaa eikä näin ollen merkittävää tuotantokustannuksiin ja hintoihin vaikuttavaa tekijää. Tämä vaikutti näin ollen hinnan alittavuutta ja viitehinnan alittavuutta koskevien laskelmien paikkansapitävyyteen.

(143) Ryhmittelyn osalta komissio muistutti, kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 95 kappaleessa todetaan, että koivuvaneria myydään erikokoisena, erilaatuisena ja erityisten asiakasvaatimusten mukaisesti. Jotta unionin tuotannonalan myymiä tuotteita voitaisiin verrata asianmukaisesti venäläisten vientiä harjoittavien tuottajien myymiin vastaaviin tuotelajeihin, komissio arvioi joitakin tuotelajeja likimääräisesti ryhmittelemällä hyvin samankaltaiset tuotelajit yhteen, mutta säilytti kuitenkin valtaosan tuotelajeista erillisenä (ks. väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 95 kappale). Koska tuotevalvontakoodeja oli paljon mutta ne poikkesivat toisistaan vain vähän koon, paksuuden ja/tai pinnoitteen suhteen, hyvin samankaltaisten tuotevalvontakoodien ryhmittely oli mahdollista ilman, että tämä vaikuttaisi tarpeettomasti vertailun tarkkuuteen. Tämän menetelmän avulla komissio pystyi vertaamaan suurta osaa tuonnista unionin tuotannonalan myyntiin. Komissio toteutti

erityisesti seuraavat toimet tarkasteltavina olevien tuotteiden asianmukaisen vertailun mahdollistamiseksi: 1) kolme fenolikalvolla pinnoitettua tuotelajia yhdistettiin (F-W-HT, kuten kyselylomakkeessa kuvataan), 2) kaksi päällystämätöntä mutta pintalaadultaan samanlaista tuotelajia yhdistettiin (CP ja WG) ja 3) komissio laski kunkin vanerilevyn pinta-alan kertomalla leveyden ja pituuden. Tämä laskelma tehtiin neliömillimetreinä, jotta voitiin verrata samanlaisia mutta eri tavoin sijoitettuja ja/tai eri tavoin ilmoitettuja mittoja. Yksi asianomainen osapuoli väitti, että yhteen ryhmiteltyjen eri tuotelajien välinen hintaero oli [4–7 prosenttia]. Vaikka väitetty hintaero hyväksyttäisiin, komissio ei pitänyt tätä eroa merkittävänä. Se osoitti, että komission suorittama ryhmittely ei estänyt täsmällistä hintavertailua. Tämän vuoksi komissio katsoi, että alustavassa vaiheessa tehty ryhmittely mahdollisti vastaavien tuotelajien kohtuullisen ja luotettavan hintavertailun sekä tuotteiden vertailukelpoisuuden.

(144) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen jotkin osapuolet esittivät huomautuksia viitehinnan alittavuuden laskelmista (ks. väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 100 kappale). Näiden huomautusten ja hinnan alittavuuden marginaalien painotettuun keskiarvoon tehtyjen vähäisten muutosten perusteella yhteistyössä toimineiden otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien marginaalia tarkistettiin ja sen määräksi vahvistettiin 9,6–18,4 prosenttia asianomaisesta maasta unionin markkinoille tulevan tuonnin osalta. Otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien toimittamien tietojen perusteella hinnan alittavuuden painotettu keskiarvo oli 12,6 prosenttia.

(145) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Sveza Group väitti, että hinnan alittavuutta ja viitehinnan alittavuutta koskevat laskelmat olivat virheellisiä, koska i) laskelmat eivät olleet edustavia, sillä Venäjältä peräisin olevien tuotelajien ja unionin tuotannonalan tuottamien ja myymien tuotelajien välinen kilpailu ei ollut erityisen päällekkäistä, ii) tuotelajien ryhmittely oli virheellinen, sillä siinä ei otettu huomioon mittoja, jotka vaikuttavat hintoihin muun muassa viilujen suunnan vuoksi ja iii) komissio ei ottanut laskelmia tehdessään huomioon etuyhteydessä olevien tuojien myynti-, yleis- ja hallintokustannuksia eikä voittoa.

(146) Kilpailun päällekkäisyyden osalta komissio totesi päinvastoin kuin väitettiin, että unionin ja Venäjän myynti vastasivat merkittävästi toisiaan. Samoin vahvistettiin, että unionin ja venäläisten tuottajien myymällä koivuvanerilla oli samat fyysiset ja tekniset perusominaisuudet ja että sekä unionin tuotannonala että vientiä harjoittavat tuottajat kilpailevat samoilla sektoreilla ja loppukäyttäjät ovat samat. Toisen väitteen osalta komissio pitäytyi 143 kappaleessa esitetyssä kannassaan, jonka mukaan tiettyjen tuotelajien ryhmittely ja muuntaminen pinta-alaksi oli sekä asianmukaista että tarpeellista toisiaan vastaavien tuotelajien kohtuullisen hintavertailun tekemiseksi, koska tuotevalvontakoodeja oli paljon ja niiden väliset vaihtelut pieniä. Komissio totesi myös, että Sveza Group ei esittänyt vaihtoehtoista menetelmää asianmukaisen hintavertailun mahdollistamiseksi. Kolmannen väitteen osalta komissio pitäytyi 141 kappaleessa esitetyssä kannassaan ja totesi seuraavaa.

(147) Hinnan alittavuutta koskevan laskelman osalta komissio tarkasteli ajankohtaa, jona Venäjältä tuleva tuonti alkoi kilpailla unionin tuottajien tuotteiden kanssa unionin markkinoilla, eli ensimmäisen etuyhteydettömän osapuolen ostohintaa, koska kyseisellä osapuolella oli mahdollisuus hankkia tuotteita joko unionin tuotannonalalta tai venäläisiltä tavarantoimittajilta. Etuyhteydessä olevia tuojia koskevan vientihinnan osalta käytettiin perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdassa vahvistettua menetelmää. Perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan soveltaminen soveltuvin osin mahdollistaa sellaisen hinnan määrittämisen, joka on täysin verrattavissa hintaan, jota käytetään tarkasteltaessa myyntiä etuyhteydettömille asiakkaille ja joka on myös verrattavissa unionin tuotannonalan myyntihintaan, minkä vuoksi oli perusteltua vähentää myynti-, yleis- ja hallintokustannukset ja voitto jälleenmyyntihinnasta, jolla etuyhteydessä oleva tuoja myi tuotteen etuyhteydettömille asiakkaille.

(148) Tällainen vähennys oli tarpeen myös viitehinnan alittavuuden laskemiseksi täsmällisesti. Unionin tuotannonalan tavoitehinta perustui sen tuotantokustannuksiin ja tavoitevoittoon ottamatta huomioon sitä, myytiinkö tuotteita unionissa etuyhteydessä oleville vai etuyhteydettömille asiakkaille, eikä siihen näin ollen sisältynyt unionissa toimivien etuyhteydessä olevien myyntiyksiköiden myynti-, yleis- ja hallintokustannuksia tai voittoa.

4.4 **Unionin tuotannonalan taloudellinen tilanne**

4.4.1 *Yleiset huomautukset*

(149) Koska tästä jaksosta ei esitetty huomautuksia, komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 101–105 kappaleessa esitetyt päätelmät.

4.4.2 *Makrotaloudelliset indikaattorit*

4.4.2.1 Tuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste

(150) Koska tästä jaksosta ei esitetty huomautuksia, komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 106–109 kappaleessa esitetyt päätelmät.

4.4.2.2 Myyntimäärä ja markkinaosuus

(151) Unionin tuotannonalan myyntimäärä ja markkinaosuus kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti, kun käytetään 4.3.1 jaksossa esitettyä menetelmää tuonnin määrittämiseksi:

Taulukko 4

Myyntimäärä ja markkinaosuus

	2017	2018	2019	Tutkimusajanjakso
Kokonaismyynti-määrä unionin markkinoilla (m^3)	821 341	818 621	757 103	680 243
Indeksi	*100*	*100*	*92*	*83*
Markkinaosuus	47 %	44 %	41 %	39 %
Indeksi	*100*	*94*	*88*	*83*

Lähde: Valituksen tekijä, otokseen valitut unionin tuottajat ja Eurostat.

(152) Unionin tuotannonalan kokonaismyyntimäärä väheni tarkastelujaksolla merkittävästi eli 17 prosenttia. Unionin myyntimäärä pysyi samalla tasolla vuosina 2017–2018, mutta vuonna 2019 se laski 8 prosenttia ja edelleen 10 prosenttia vuoden 2019 ja tutkimusajanjakson välillä.

(153) Saman suuntauksen mukaisesti unionin tuotannonalan markkinaosuus pieneni 17 prosenttia ja osoitti jatkuvaa laskusuuntausta, mikä johti unionin tuotannonalan markkinaosuuden pienemiseen 47 prosentista 39 prosenttiin vuoden 2017 ja tutkimusajanjakson välillä.

4.4.2.3 Kasvu

(154) Kun otetaan huomioon markkinoiden ja unionin kulutuksen vakaus, edellä esitetyt luvut osoittavat, että unionin tuotannonalan tuotanto, myyntimäärä ja markkinaosuus laskivat merkittävästi.

4.4.2.4 Työllisyys ja tuottavuus

(155) Koska tästä jaksosta ei esitetty huomautuksia, komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 114–116 kappaleessa esitetyt päätelmät.

4.4.2.5 Polkumyyntimarginaalin merkittävyys ja toipuminen aiemmasta polkumyynnistä

(156) Koska tästä jaksosta ei esitetty huomautuksia, komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 117 ja 118 kappaleessa esitetyt päätelmät.

4.4.3 *Mikrotaloudelliset indikaattorit*

(157) Koska tästä jaksosta ei esitetty huomautuksia, komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 119–131 kappaleessa esitetyt päätelmät.

4.5 **Vahinkoa koskevat päätelmät**

(158) Unionin kulutus pysyi vakaana, mutta tuonti Venäjältä kasvoi tarkastelujaksolla voimakkaasti (+ 14 prosenttia) hinnoilla, jotka alittivat merkittävästi unionin tuotannonalan hinnat. Tämän ansiosta venäläiset vientiä harjoittavat tuottajat pystyivät saavuttamaan 46 prosentin markkinaosuuden tutkimusajanjaksolla (nousua 40 prosenttia vuonna 2017).

(159) Näissä olosuhteissa unionin tuotannonalan taloudellinen tilanne heikkeni, kuten käy ilmi siitä, että kaikkien merkittävien makroindikaattorien suuntaus oli negatiivinen: tuotanto (-14 prosenttia), EU:n myynti (-17 prosenttia) ja sen markkinaosuuden merkittävä supistuminen (47 prosentista 39 prosenttiin) tarkastelujaksolla.

(160) Vastauksena Venäjän alhaisten hintojen aiheuttamaan paineeseen unionin tuotannonala yritti vähentää kustannuksia ja mukautti työllisyyttä (-12 prosenttia) (ks. alkuperäistä tullia koskevan asetuksen taulukko 6). Koska Venäjältä polkumyynnillä tapahtunut tuonti aiheutti kuitenkin paineita sen määrän kasvun ja alhaisten hintojen vuoksi, EU:n myynti laski jyrkästi ja varastot kasvoivat nopeasti (+22 prosenttia) tarkastelujaksolla ja saavuttivat enimmäistasonsa (+41 prosenttia) vuonna 2018 (ks. alkuperäistä tullia koskevan asetuksen taulukko 9).

(161) Unionin tuotannonalan tuotantokustannukset kasvoivat tarkastelujaksolla merkittävästi (+10 prosenttia), lähinnä raaka-ainehintojen voimakkaan nousun vuoksi (ks. alkuperäistä tullia koskevan asetuksen taulukko 7).

(162) Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin aiheuttamasta paineesta johtuen unionin tuotannonalan kustannukset kasvoivat enemmän kuin myyntihinnat. Näin ollen kannattavuus romahti tarkastelujaksolla vuoden 2017 terveestä tilanteesta (+9,7 prosenttia) tutkimusajanjakson kestämättömään tappioskenaarioon (-2,8 prosenttia), kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen taulukosta 10 käy ilmi.

(163) Edellä esitetyn perusteella komissio päätteli, että unionin tuotannonalalle on aiheutunut perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua merkittävää vahinkoa.

5. **SYY-YHTEYS**

5.1 **Polkumyyntituonnin vaikutukset**

(164) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen jotkin osapuolet väittivät, että Venäjältä tuleva tuonti ei ole voinut olla vahingon syynä, koska kyseiset tuottajat toimivat eri markkinasegmenteillä.

(165) Kuten 5.2.7 jaksossa kuvataan, tutkimuksessa vahvistettiin, että unionin tuotannonala ja vientiä harjoittavat tuottajat kilpailevat samoilla sektoreilla ja toimittavat tuotteita samoille loppukäyttäjille.

(166) Koska tästä jaksosta ei esitetty muita huomautuksia, komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 138–141 kappaleessa esitetyt päätelmät.

5.2 **Muiden tekijöiden vaikutukset**

5.2.1 *Tuonti kolmansista maista*

(167) Kolmansista maista tulevan tuonnin määrän määrittämiseksi komissio käytti samaa 4.3.1 jaksossa selitettyä suhdetta (Taric/CN), jota sovellettiin vireillepanon jälkeen koko CN-koodin tuontimäärien (tonneina) ja Taric-koodin mukaisen tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnin välillä. Tonnien muuntamisessa kuutiometreiksi komissio käytti muuntokerrointa 0,69.

(168) Ainoat kolmannet maat, jotka toivat merkittäviä määriä unioniin, olivat Valko-Venäjä ja Ukraina. Vireillepanon jälkeen Valko-Venäjän suhdeluku (TARIC/CN) oli 39 prosenttia ja Ukrainan 61 prosenttia.

(169) Komissio määritti tuontihinnat (euroa/tonni) CN-tasolla, kuten 4.3.2 jaksossa selitetään.

(170) Muista kolmansista maista tulevan tuonnin määrä kehittyi tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 5

Tuonti kolmansista maista

Maa		2017	2018	2019	Tutkimusajanjakso
Ukraina	Tilavuus (m^3)	67 831	83 465	86 795	88 303
	Indeksi	*100*	*123*	*128*	*130*
	Markkinaosuus	4 %	4 %	5 %	5 %
	Keskimääräinen hinta (euroa/tonni)	651	725	641	616
	Indeksi	*100*	*111*	*98*	*95*
Valko-Venäjä	Tilavuus (m^3)	124 561	141 310	138 307	145 731
	Indeksi	*100*	*113*	*111*	*117*
	Markkinaosuus	7 %	8 %	8 %	8 %
	Keskimääräinen hinta (euroa/tonni)	403	481	387	363
	Indeksi	*100*	*119*	*96*	*90*
Muut kolmannet maat ([22])	Tilavuus (m^3)	31 760	38 267	38 097	35 520
	Indeksi	*100*	*120*	*120*	*112*
	Markkinaosuus	2 %	2 %	2 %	2 %
	Keskimääräinen hinta (euroa/tonni)	566	576	565	561
	Indeksi	*100*	*102*	*100*	*99*
Kaikki kolmannet maat yhteensä Venäjää lukuun ottamatta	Tilavuus (m^3)	224 153	263 043	263 199	269 555

([22]) Tutkimuksen vireillepanon jälkeen koko CN-koodin tuontimäärien ja Taric-koodiin perustuvan tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnin suhteeksi (Taric/CN) muiden kolmansien maiden osalta vahvistettiin 8 prosenttia.

	Indeksi	*100*	*117*	*117*	*120*
	Markkinaosuus	13 %	14 %	14 %	15 %
	Keskimääräinen hinta (euroa/tonni)	537	574	535	520
	Indeksi	*100*	*107*	*100*	*97*

Lähde: Eurostat

(171) Venäjään verrattuna Valko-Venäjän ja Ukrainan läsnäolo unionin markkinoilla oli vähäistä. Niiden markkinaosuudet pysyivät suhteellisen vakaina tarkastelujaksolla (kasvua vain 1 prosenttiyksikkö) 8 prosentin (Valko-Venäjä) ja 5 prosentin (Ukraina) tasolla tutkimusajanjakson aikana. Kaikki muut kolmannet maat lisäsivät läsnäoloaan hiukan, mutta niiden markkinaosuus pysyi alhaisena 2 prosentissa. Kaikista muista kolmansista maista kuin Venäjältä tulevan tuonnin yhteenlaskettu markkinaosuus kasvoi 1 prosentin vuodesta 2017 vuoteen 2018 ja 1 prosentin vuoden 2019 ja tutkimusajanjakson välillä ja oli tuolloin 15 prosenttia.

(172) Tarkastelujakson aikana Ukrainan myyntihinnat olivat hiukan korkeammat kuin Venäjän, kun taas Valko-Venäjän hinnat olivat alhaisemmat. Sekä tuojien että valituksen tekijän mukaan Valko-Venäjän alhaisemmat hinnat selittyvät sen puutteellisella teknologialla, joka mahdollistaa vain tietynlaisen edullisemman ja laadultaan huonomman tuotelajin valmistamisen. Toisin kuin Valko-Venäjältä, Venäjältä tuodaan monenlaisia tuotteita ja myös laadukkaampaa koivuvaneria, minkä vuoksi keskimääräiset hinnat olivat korkeammat.

(173) Tämän perusteella komissio päätteli, että muista maista tulevan tuonnin vaikutus ei voinut heikentää syy-yhteyttä Venäjältä polkumyynnillä tulevan tuonnin ja unionin tuottajille aiheutuneen merkittävän vahingon välillä.

(174) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Sveza Group väitti, että komissio ei ottanut huomioon sitä, että Valko-Venäjältä ja Ukrainasta tulevan tuonnin määrä kasvoi ja hinnat alenivat (tullia koskevan oikaisun jälkeen) verrattuna Venäjältä unioniin suuntautuvaan vientiin, mikä osaltaan aiheutti vahinkoa. Jättämällä nämä tekijät tutkimatta komissio on tehnyt ilmeisen virheen kolmansista maista peräisin olevaa tuontia koskevassa analyysissään. Myös Venäjän federaation viranomaiset väittivät, että komissio ei ollut arvioinut asianmukaisesti kolmansista maista tulevan tuonnin vaikutusta unionin tuotannonalaan.

(175) Komissio hylkäsi tämän väitteen. Ensinnäkin komissio muistutti Ukrainasta tulevan tuonnin osalta, että tuontihinnat perustuivat Eurostatin tietoihin CIF-tasolla eli ennen tullien soveltamista. Näin ollen komissio vahvisti, että Ukrainasta tulevan tuonnin hinnat olivat korkeammat kuin Venäjältä tulevan tuonnin hinnat. Jos komissio kuitenkin vertaisi Venäjältä ja Ukrainasta tulevaa tuontia tullin vähentämisen jälkeen (tullia sovelletaan ainoastaan Venäjältä tulevaan tuontiin), molempien maiden hinnat olisivat samansuuruiset. Koska Ukrainasta tulevan tuonnin määrä ja markkinaosuus olivat vähäiset, ne eivät heikentäneet syy-yhteyttä Venäjältä polkumyynnillä tulevan tuonnin ja unionin tuottajille aiheutuneen merkittävän vahingon välillä.

(176) Toiseksi vaikka sekä Ukrainasta että Valko-Venäjältä peräisin olevat määrät kasvoivat, lähtökohta oli varsin vähäinen ja siten myös vaikutus unionin markkinoihin oli vähäinen, koska niiden markkinaosuudet kasvoivat vain yhden prosenttiyksikön, kun taas Venäjältä tuleva tuonti kasvatti markkinaosuuttaan 6 prosenttiyksikköä. Tämän vuoksi komissio vahvisti alustavan päätelmänsä, jonka mukaan muista maista tuleva tuonti ei heikentänyt syy-yhteyttä.

(177) Lopuksi komissio muistutti, että muista kolmansista maista kuin Ukrainasta ja Valko-Venäjältä tulevan tuonnin osuus unionin markkinoista oli vain noin 2 prosenttia ja pysyi tällä tasolla tarkastelujaksolla. Myös hintataso pysyi vakaana tarkastelujaksolla. Kyseisen tuonnin ei näin ollen katsottu aiheuttavan vahinkoa unionin tuotannonalalle. Tämän vuoksi väite hylättiin.

5.2.2 *Unionin tuotannonalan vientitoiminta*

(178) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen vientiä harjoittava tuottaja Sveza Group väitti, että unionin tuotannonalan positiivinen vientitulos vaikutti vahinkoon, koska vientimyynnin kasvu vähensi kotimarkkinamyyntiä. Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen myös Kiinan viranomaiset väittivät, että unionin tuotannonalan vientitoiminta (lisääntynyt vienti alhaisin hinnoin) oli syynä vahinkoon.

(179) Unionin tuotannonalalla oli tutkimusajanjaksolla riittävästi tuotantokapasiteettia vientimyynnin kasvun kattamiseksi. Tämä koski myös otokseen valittuja unionin tuottajia. Lisäksi viennin määrän kasvu edusti vain pientä osuutta kotimarkkinamyynnin 17 prosentin laskusta, kuten taulukosta 4 käy ilmi. Tämän vuoksi unionin tuotannonalan viennin kasvu ei vaikuta unionin tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon.

(180) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen vientiä harjoittava tuottaja UPM huomautti, että väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa esitetty vientitoiminnan analyysi koski otokseen valittuja unionin tuottajia, joiden vienti kasvoi, kun taas valituksen tekijän mukaan koko unionin tuotannonalan vientitoiminta väheni.

(181) Valituksen tekijän toimittamien koko unionin tuotannonalan vientiä koskevien tietojen perusteella vienti väheni tarkastelujaksolla 4 prosenttia. Vientimäärä väheni 12 prosenttia vuosien 2017 ja 2019 välillä ja kasvoi 8 prosenttia vuoden 2019 ja tutkimusajanjakson välillä, mikä johti viennin kasvuun prosenttiosuutena tuotannonalan kokonaismyynnistä. Näin ollen koko unionin tuotannonalan vientitoiminta ei olisi voinut vaikuttaa unionin tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon.

(182) Koska tästä jaksosta ei esitetty muita huomautuksia, komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 150–152 kappaleessa esitetyt päätelmät.

5.2.3 *Epäedullinen kilpailuasema pääasiallisen raaka-aineen saannissa*

(183) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen jotkin osapuolet väittivät, että unionin tuotannonala kärsi pääasiallisen raaka-aineen eli koivuvaneritukkien rajallisesta saatavuudesta, mikä johti alhaisempiin tuotantomääriin, kustannusten nousuun ja näin ollen vahingon syntymiseen.

(184) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 154 kappaleessa selitetään, pääasiallisen raaka-aineen eli koivuvaneritukkien saanti ei selitä vahinkoa, koska unionin tuottajilla on riittävästi mahdollisuuksia niiden hankkimiseen. Väliaikaista tullia koskevan asetuksen taulukosta 9 käy ilmi, että otokseen valittujen unionin tuottajien varastot kasvoivat 22 prosenttia tarkastelujaksolla ja 6 prosenttia vuoden 2019 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Varastojen kehitys osoitti, että ongelma ei koskenut tuotantoa vaan pikemminkin sen saamista kaupaksi. Tämän vuoksi tuotannon väheneminen tarkastelujaksolla ei selity puun saatavuudella.

(185) Tutkimuksessa vahvistettiin myös, että raaka-ainekustannukset eivät heikennä syy-yhteyttä. Ongelmana oli pikemminkin se, että Venäjältä polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrän ja hinnan aiheuttaman paineen vuoksi unionin tuotannonala ei pystynyt nostamaan hintoja yhtä paljon kuin kustannukset nousivat. Tämä voidaan todeta erityisesti siitä, että vaikka unionin tuotannonalan tuotantokustannukset laskivat vuoden 2019 ja tutkimusajanjakson välillä, sen kannattavuus ei parantunut (ks. väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 155 kappale). Sen vuoksi komissio hylkäsi nämä väitteet.

5.2.4 *Itse aiheutettu vahinko*

(186) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Venäjän viranomaiset väittivät, että vahinkoon oli syynä kapasiteetin lisääminen, joka tehtiin toteutumatta jääneen tuotannon kasvun kattamiseksi.

(187) Komissio totesi, että vuotuiset investoinnit päinvastoin vähenivät tarkastelujaksolla 1 prosentin (ks. väliaikaista tullia koskevan asetuksen taukukko 10 ja johdanto-osan 130 kappale). Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 108 kappaleessa selitetään, unionin tuotantokapasiteetti pieneni tarkastelujaksolla kaikkiaan 3 prosenttia.

(188) Sen vuoksi komissio päätteli, että väite, jonka mukaan kapasiteetin lisäämiseen tehdyt investoinnit aiheuttivat vahinkoa, ei ollut perusteltu, kuten myös väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 156 ja 157 kappaleessa todetaan.

5.2.5 *Lakot Suomessa*

(189) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen useat asianomaiset osapuolet väittivät, että lakot Suomessa vaikuttivat negatiivisesti unionin tuotannonalaan ja niiden seurauksena tuotantomäärät ja siten myyntimäärät pienenivät. Lakkojen väitetään aiheuttaneen myös kustannusten nousua, mikä johti kannattavuuden heikkenemiseen.

(190) Varastojen kasvu (ks. väliaikaista tullia koskevan asetuksen taulukko 9) osoitti, että ongelmat eivät johtuneet tuotannosta. Kustannusten noususta voidaan todeta, että toisin kuin väitetään ja kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen taulukosta 7 käy ilmi, kustannukset laskivat lakkojen aikana. Sen vuoksi komissio päätteli, että tehtaiden lakot Suomessa eivät vaikuttaneet unionin tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon.

5.2.6 *Covid-19-epidemian vaikutukset*

(191) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen jotkin osapuolet väittivät, että covid-19-pandemian vuoksi käyttöön otetut sulkutoimet olivat saattaneet johtaa tuotannon keskeytyksiin, mikä olisi vaikuttanut tuotantomääriin, työllisyyteen ja kustannuksiin. Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen myös Venäjän viranomaiset väittivät, että covid-19-pandemia oli tärkein syy unionin tuotannonalan vahingolliseen tilanteeseen.

(192) Kuten 128 kappaleessa selitetään, varastojen kehitys ja kustannukset olivat ristiriidassa väitteiden kanssa. Covid-19-kriisi ei vaikuttanut kielteisesti tuotantomääriin ja työllisyyteen tutkimusajanjaksolla. Sen vuoksi komissio hylkäsi nämä väitteet ja päätteli, että covid-19-pandemian vaikutukset eivät heikentäneet syy-yhteyttä.

5.2.7 *Tuotteiden vertailukelpoisuus*

(193) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen jotkin osapuolet väittivät, että Venäjän teollisuuden tuottama koivuvaneri ei kilpaile EU:n tuotannonalan tuottaman vanerin kanssa, koska niiden väitetään tuottavan eri laatuja eri segmenteille, ja näin ollen Venäjältä tuleva tuonti ei ole vahingon syy.

(194) Komissio kuitenkin vertasi tuhansia erilaisia vanerin tuotelajeja ja totesi unionin tuotannonalan myymien ja Venäjältä tuotujen tuotteiden vastaavan merkittävästi toisiaan (yli 68 prosenttia). Samoin tutkimuksessa vahvistettiin, että tuoduilla tuotteilla ja samankaltaisilla unionin tuotteilla oli paitsi samat fyysiset ja tekniset perusominaisuudet, unionin tuotannonala ja vientiä harjoittavat tuottajat myös kilpailevat samoilla sektoreilla samoista loppukäyttäjistä. Komissio päätteli näin ollen, että väitetty tuotteiden vertailtavuuden ja kilpailun puute ei heikentänyt syy-yhteyttä.

(195) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Sveza Group väitti edelleen, että tuotteiden vertailtavuudessa oli merkittäviä puutteita eivätkä ne siksi kilpailleet keskenään, mikä olisi otettava huomioon syy-yhteyttä koskevassa analyysissä. Se väitti vielä, että komission päätelmä, jonka mukaan tuotteiden vertailukelpoisuus ei ollut ongelma syy-yhteyden määrittämisessä, oli virheellinen ja WTO:n sääntöjen vastainen. Myös Venäjän viranomaiset väittivät, että komissio ei ollut analysoinut riittävästi tuotteiden vertailukelpoisuutta ja kilpailun päällekkäisyyttä ominaisuuksiltaan erilaisten tuotelajien välillä.

(196) Komissio oli eri mieltä väitteestä, jonka mukaan se ei ollut ottanut huomioon tuotteiden vertailukelpoisuutta syy-yhteyden määrittämisessä, ja katsoi, että sen päätelmiä oli tulkittu virheellisesti. Kuten 194 kappaleessa kuvataan, komissio katsoi, että toisin kuin vientiä harjoittava tuottaja väitti, tuotteet olivat vertailukelpoisia ja ne kilpailivat keskenään, sillä ne vastaavat merkittävästi tosiaan ja ne kilpailevat samoilla sektoreilla samoista käyttäjistä. Näin ollen väite, jonka mukaan tuotteet eivät ole vertailukelpoisia ja ne eivät kilpaile keskenään, oli perusteeton, eikä tämä voinut heikentää syy-yhteyttä.

(197) Vientiä harjoittava tuottaja SPM viittasi myös väitettyyn vertailukelpoisuuden ja kilpailuun puuttumiseen ja pyysi, että sellaiset tuotelajit, joita unionin tuotannonala ei tuottanut, jätettäisiin tuotteen määritelmän ulkopuolelle.

(198) Komissio hylkäsi tämän väitteen 196 kappaleessa esitetyistä syistä. Lisäksi komissio muistutti, että komissio ryhmitteli läheisesti toisiaan vastaavat tuotelajit varmistaakseen, että Venäjän tuonnin ja unionin tuotannonalan myymän tuotteen välillä voitaisiin tehdä oikeudenmukainen hintavertailu, joka perustuu edustaviin määriin (ks. 143 kappale).

(199) Koska tästä jaksosta ei esitetty muita huomautuksia, komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 162 ja 163 kappaleessa esitetyt päätelmät.

(200) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Sveza Group väitti, että komissio ei ottanut asianmukaisesti huomioon tutkimusajanjakson jälkeisiä tietoja, jotka sen mukaan osoittivat, että Venäjältä tuleva tuonti ei voinut aiheuttaa vahinkoa unionin tuotannonalalle. Se viittasi etenkin tiettyihin valituksen tekijän huomautuksiin siitä, että jo tehtyjen sopimusten vuoksi yleisiä hinnankorotuksia ei ollut pystytty siirtämään eteenpäin ja ettei tutkimusajanjakson jälkeisellä ajanjaksolla esiintynyt alihinnoittelua eikä viitehinnan alittavuutta. Näin ollen mahdollinen väitetty vahinko johtui pitkäaikaisista sopimuksista ja raaka-aineiden hintojen vaihteluista.

(201) Lisäksi SPM väitti, että komissio ei ole ottanut vahingon ja syy-yhteyden arvioinnissa asianmukaisesti huomioon tutkimusajanjakson jälkeistä kehitystä, mikä SPM:n mukaan on tehtävä, jos tutkimusajanjakson jälkeinen kehitys on selvää, kiistatonta ja pysyvää.

(202) Komissio tarkasteli vahinkoa ja syy-yhteyttä koskevassa analyysissään tutkimusajanjakson tilannetta. Komissio muistutti, että perusasetuksen 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti tutkimusajanjakson jälkeistä aikaa koskevia tietoja ei yleensä oteta huomioon. Se katsoi lisäksi, että tutkimusajanjakson jälkeinen tilanne on luonteeltaan väliaikainen ja johtuu siitä, että covid-19-pandemiasta on elvytty odottamattoman nopeasti. Sen vuoksi ei katsottu, että kyseiset väliaikaiset olosuhteet olisivat olleet luonteeltaan sellaisia, että lopullisten polkumyyntitullien asettaminen olisi epäasianmukaista, vaikka otettaisiin huomioon tutkimusajanjakson jälkeinen kehitys. Kuten 16 kappaleessa selitetään, komissio aikoo kuitenkin tarkastella tutkimusajanjakson jälkeistä tilannetta ja tutkia tullien mahdollista keskeyttämistä markkinaolosuhteiden väliaikaisen muutoksen vuoksi. Kyseisen analyysi tehdään kuitenkin myöhemmin, ja siitä tehdään erillinen päätös.

5.3 **Syy-yhteyttä koskevat päätelmät**

(203) Edellä esitetyn perusteella ja koska muita huomautuksia ei esitetty, komissio päätteli, että mikään tekijöistä analysoituna erikseen tai yhdessä ei heikentänyt syy-yhteyttä polkumyyntituonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon välillä siinä määrin, että tämä yhteys ei enää olisi todellinen ja merkittävä, minkä vuoksi väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 164–166 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

6. **TOIMENPITEIDEN TASO**

6.1 **Vahinkomarginaali**

(204) UPM:n ja Sveza Groupin väitteitä, jotka koskevat perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisia oikaisuja hinnan alittavuuden laskelmissa, sovelletaan myös vahingon korjaavan tason laskemiseen. Komissio hylkäsi nämä väitteet, kuten 4.3.3 jaksossa todetaan.

(205) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Sveza Group väitti myös, että komissio oli laskenut vahinkomarginaalin virheellisesti, koska se ei ollut vähentänyt muiden tekijöiden vahingollisia vaikutuksia. Sveza Groupin mukaan komission on varmistettava, että mahdollisesti käyttöön otettavan polkumyyntitullin määrä ei ylitä sitä, mikä on tarpeen polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin aiheuttamien vahingollisten vaikutusten korjaamiseksi, myös siten, että polkumyyntitullin määrässä ei oteta huomioon muiden tekijöiden kuin kyseisen tuonnin aiheuttamia vahingollisia vaikutuksia. Sen vuoksi komission on oikaistava vahinkomarginaalia niin, että siitä jätetään pois muiden tekijöiden kuin Venäjältä peräisin olevan tuonnin aiheuttama vahinko.

(206) Ensinnäkin komissio muistutti, että polkumyyntitulli perustui vahvistettuun polkumyyntimarginaaliin. Sen vuoksi käyttöön otettava tulli ei ylitä sitä, mikä on tarpeen polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vahingollisten vaikutusten korjaamiseksi, varsinkin kun vahvistettu vahinkomarginaali on huomattavasti korkeampi kuin polkumyyntimarginaali. Tältä osin komissio muistutti myös, että kuten 5.2 jaksossa kuvataan, komissio tarkasteli useita muita tekijöitä, jotka mahdollisesti vaikuttivat vahinkoon, ja totesi, ettei mikään niistä – erikseen tai yhdessä – pystynyt heikentämään polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja aiheutuneen vahingon välistä syy-yhteyttä. Lisäksi vahinkomarginaali on määritettävä perusasetuksen 7 artiklan 2 c ja 2 d kohdan säännösten mukaisesti. Sen vuoksi komissio määritti tavoitehinnan ja kannattavuustason ottaen huomioon luetellut tekijät.

(207) Kuten perusasetuksen 9 artiklan 4 kohdan kolmannessa alakohdassa säädetään, komissio, joka ei ollut kirjannut tuontia ennakkoilmoituskauden aikana, analysoi tuontimäärien kehitystä määrittääkseen, oliko tutkimuksen kohteena oleva tuonti kasvanut edelleen merkittävästi ennakkoilmoituskaudella, jolloin komission olisi otettava tästä kasvusta aiheutunut lisävahinko huomioon määrittäessään vahinkomarginaalia.

(208) Venäjältä neljän viikon pituisella ennakkoilmoituskaudella tulleen tuonnin määrä oli Surveillance 2 -tietokannasta saatujen tietojen perusteella 98,6 prosenttia suurempi kuin keskimääräinen tuontimäärä neljässä viikossa tutkimusajanjaksolla. Tämän perusteella komissio päätteli, että tutkimuksen kohteena oleva tuonti oli lisääntynyt huomattavasti ennakkoilmoituskaudella.

(209) Tuonnin kasvun aiheuttaman lisävahingon huomioon ottamiseksi komissio päätti oikaista vahingon korjaavaa tasoa tuontimäärän kasvun perusteella, jota pidetään asiaankuuluvana painotuskertoimena perusasetuksen 9 artiklan 4 kohdan sanamuodon perusteella. Sen vuoksi komissio laski kertoimen, joka saatiin jakamalla neljän viikon pituisen ennakkoilmoitusjakson aikaisen 85 449 tonnin suuruisen tuonnin ja 52 viikon pituisen tutkimusajanjakson aikaisen tuonnin yhteenlaskettu määrä tutkimusajanjakson tuontimäärällä, joka oli ekstrapoloitu 56 viikkoon. Tulokseksi saatu luku 1,02 kuvastaa tuonnin kasvusta aiheutunutta lisävahinkoa. Vahinkomarginaali kerrottiin tällä kertoimella. Sen vuoksi vahingon korjaava taso on seuraava:

Maa	Yritys	Vahinkomarginaali
Venäjä	Zheshartsky LPK LLC	58,3 %
	Sveza Group	32,2 %
	Syktyvkar Plywood Mill	43,8 %
	Muut yhteistyössä toimineet yritykset	39,9 %
	Kaikki muut yritykset	58,3 %

(210) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Sveza Group väitti, että komissiolla ei ollut oikeutta tehdä 9 artiklan 4 kohdan mukaista oikaisua vahinkomarginaaliin. Ensinnäkin se väitti, että komissio käytti kahta eri tietolähdettä, Surveillance 2 -tietokantaa ja Eurostatia, osoittaakseen, että tuonti oli kasvanut merkittävästi. Tämä perustui yhden lähteen käyttöön tuonnin määrittämiseksi ennakkoilmoituskaudella ja toisen lähteen – yhdessä epäluotettavaksi väitetyn menetelmän kanssa – käyttöön tuontimäärän määrittämiseksi tutkimusajanjaksolla. Sen vuoksi tuonnin merkittävää kasvua koskeva päätelmä ei perustunut myönteisen näytön objektiiviseen tarkasteluun. Lisäksi Sveza Group väitti, että ennakkoilmoituskauden aikana tapahtunut tuonti ei alittanut unionin hintoja tai viitehintoja eikä voinut sen vuoksi aiheuttaa lisävahinkoa.

(211) Kuten 207 kappaleessa selitetään, tuonnin kasvun aiheuttaman lisävahingon arvioinnissa ratkaisevia olivat tuontimäärät eivätkä hinnat. Perusasetuksen 9 artiklan 4 kohdan kolmannessa alakohdassa edellytetäänkin, että komissio ottaa huomioon tutkimuksen kohteena olevan tuonnin merkittävästä lisäkasvusta aiheutuvan lisävahingon, jos tuontia ei ole kirjattu ennakkoilmoituskaudella. Koska Venäjältä tuleva tuonti kasvoi objektiivisesti tarkasteltuna erittäin merkittävästi kyseisellä kaudella, komissio oikaisi vahinkomarginaaleja tämän säännöksen mukaisesti, sillä siinä edellytetään, että komissio ”ottaa tästä kasvusta aiheutuneen lisävahingon huomioon”. Eri

tietolähteiden käytöstä komissio muistutti, että analyysi perustui yleiseen lähteeseen eli tullihallintojen keräämiin tietoihin riippumatta siitä, mihin tietokantaan tieto sisältyi. Komissio muistutti myös, että vaikka molempiin tietokantoihin eli sekä Surveillance 2 -tietokantaan että Eurostatin tietokantaan syötetään samat tiedot, vain Surveillance 2 tarjoaa analyysiin tarvittavia päivittäisiä tietoja. Mitä tulee Eurostatin tietojen ja menetelmien luotettavuuteen tuontimäärien määrittämiseksi tutkimusajanjaksolla, komissio vahvisti kantansa sellaisena kuin se esitetään 4.3 jaksossa. Sen vuoksi komissio hylkäsi väitteen.

(212) Koska tästä jaksosta ei esitetty muita huomautuksia, komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 168–177 kappaleessa esitetyt päätelmät, sellaisina kuin ne ovat muutettuina edellä olevassa taulukossa.

7. **UNIONIN ETU**

7.1 **Unionin tuotannonalan etu**

(213) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen otokseen kuulumaton vientiä harjoittava tuottaja Segezha väitti, että toimenpiteiden käyttöönotto olisi haitaksi unionin tuottajille, sillä Venäjän viranomaiset voisivat toteuttaa vastatoimia, joihin todennäköisesti liittyisi raaka-aineiden vientiä koskevia rajoituksia. Komissiolla ei ollut käytettävissään mitään näyttöä siitä, että Venäjän viranomaiset aikoisivat toteuttaa vastatoimia menettelyn takia, ja piti väitettä siksi perusteettomana.

(214) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Sveza Group väitti, että polkumyyntitoimenpiteet eivät todennäköisesti hyödyttäisi unionin tuotannonalaa, koska unionin tuotantokapasiteetilla ei pystytä tyydyttämään unionin kysyntää, joten Venäjältä tuleva tuonti jatkuisi samanlaisena toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen. Komissio muistutti, että toimenpiteiden tavoitteena ei ole estää tuontia Venäjältä vaan luoda tasapuoliset toimintaedellytykset, jotka mahdollistavat koivuvanerin tuonnin Venäjältä jatkossakin mutta oikeudenmukaisin hinnoin.

(215) Koska tästä jaksosta ei esitetty muita huomautuksia, komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 179–182 kappaleessa esitetyt päätelmät.

7.2 **Etuyhteydettömien tuojien etu**

(216) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen useat tuojat väittivät, että polkumyyntitullien käyttöönotto lisäisi niiden ja niiden asiakkaiden materiaalikustannuksia. Näitä lisäkustannuksia olisi vaikea kattaa, ja ne uhkaisivat siten niiden kannattavuutta ja kilpailukykyä. Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Birch Plywood Alliance väitti myös, että toimenpiteillä olisi kielteinen vaikutus tuojiin ja käyttäjiin.

(217) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 185 kappaleessa kuvataan, tutkimuksessa vahvistettiin, että otokseen valitut tuojat harjoittivat kannattavaa liiketoimintaa, koivuvanerin osuus niiden tuotevalikoimassa vaihteli ja niiden painotettu keskimääräinen voitto oli 4,7 prosenttia.

(218) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen esitetyt tuojien etua koskevat huomautukset unionin tuotannonalan kapasiteetin puutteesta olivat samat kuin käyttäjien huomautukset, ja niitä käsitellään 7.3 jaksossa.

(219) Koska etuyhteydettömien tuojien edusta ei esitetty muita huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 189 ja 190 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistettiin.

7.3 **Käyttäjien etu**

(220) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen jotkin osapuolet väittivät, että polkumyyntitullit uhkaisivat käyttäjien kannattavuutta ja kilpailukykyä. Lisäksi väitettiin, että käyttäjien etujen arviointi perustui väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa valituksen tekijän tilaamaan tutkimukseen ja että komissio jätti huomiotta tuojien ja käyttäjien kyselylomakkeissaan toimittamia tietoja.

(221) Mitä tulee asianomaisten osapuolten toimittamien tietojen käyttöön, komissio muistutti, että unionin edun arviointi, mukaan lukien käyttäjien etu, tehtiin saatavilla olevien tietojen eli muun muassa tuojien ja käyttäjien kyselylomakkeista saatujen tietojen ja muiden osapuolten toimittamien tietojen pohjalta. Toimenpiteiden käyttöönotolla on todennäköisesti erilainen vaikutus eri käyttäjiin (ks. väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 194 kappale) riippuen koivuvanerin kustannusten osuudesta kyseisen sektorin kokonaiskustannuksista ja mahdollisuudesta siirtää kustannukset edelleen loppupään kuluttajille. Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 194 ja 195 kappaleessa esitettyjen selitysten perusteella komissio vahvisti, että toimenpiteiden mahdollinen kielteinen vaikutus käyttäjiin ei kumoa toimenpiteiden myönteistä vaikutusta unionin tuottajiin.

(222) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen jotkin osapuolet väittivät, että unionin tuottajat kieltäytyivät toimittamasta tietyille asiakkaille tai tiettyjä tuotteita.

(223) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Birch Plywood Alliance ja Sveza Group väittivät, että unionin tuottajien vaikeudet toimittaa tuotteita riittävästi eivät ole olosuhteisiin liittyviä tai tilapäisiä vaan rakenteellisia ja että unionin tuottajat kieltäytyvät toimittamasta tiettyjä tuotteita tai tietyille asiakkaille.

(224) Komissio muistutti, että unionin tuotannonalalla ei ole velvollisuutta tyydyttää unionin koko kysyntää. Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen taulukoista 1 ja 4 käykin ilmi, unionin tuotannonalalla ei ole kapasiteettia kattaa unionin koko kulutusta. Sen vuoksi on väistämättä joitakin asiakkaita, joille unionin tuotannonala ei ole voinut toimittaa suoraan. Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen 186 kappaleessa todetaan, toimenpiteiden tarkoituksena ei ole pysäyttää tuontia Venäjältä vaan mahdollistaa koivuvanerin hankinta Venäjältä oikeudenmukaisin hinnoin, ja näin onkin tapahtunut väliaikaisen tullin käyttöönoton jälkeen.

(225) Lisäksi kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen 187 kappaleessa todetaan, unionin tuotannonala on rakentanut laajan vähittäismyyjien verkoston, jonka avulla unionin tuotannonala voi tavoittaa pienet asiakkaat, joilla ei ole kapasiteettia ostaa kokonaisia kontteja. Kuten edellä mainitaan, kaikki kuluttajat voivat myös edelleen hankkia tuotetta venäläisiltä tuottajilta ja muista kolmansista maista, kuten Ukrainasta ja Valko-Venäjältä.

(226) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen koivuvanerin käyttäjä Blomberger Holzindustrie GmbH väitti, että tullilla olisi kielteinen vaikutus sen liiketoimintaan, koska yritys toimii pitkäaikaisilla sopimuksilla, joita ei voida muuttaa lyhyellä varoitusajalla. Menettelyn aloittamisesta ilmoitettiin kuitenkin tiedossa oleville asianomaisille osapuolille. Virallisessa lehdessä julkaistussa vireillepanoilmoituksessa esitettiin tutkimuksen yksityiskohtainen aikataulu. Valituksen avoin versio, joka sisälsi tietoja väitetystä polkumyynnin tasosta, oli myös saatavilla menettelyn aloittamisesta lähtien. Kaikki asianomaiset osapuolet myös saivat käyttöönsä ennakkotietoasiakirjat, joista kävi ilmi tullien odotettavissa oleva taso, neljä viikkoa ennen niiden soveltamista. Tämän vuoksi komissio päätteli, että asianomaisille osapuolille annettiin hyvissä ajoin riittävästi tietoa tutkimuksen mahdollisista vaikutuksista.

(227) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen useat käyttäjät ja muut asianomaiset osapuolet väittivät, että toimenpiteillä olisi merkittävä vaikutus käyttäjien taloudelliseen tilanteeseen. Väitettiin, että tilannetta pahensi erityisesti markkinoiden kehitys tutkimusajanjakson jälkeen eli hintojen ja kuljetushintojen merkittävä nousu, jonka vuoksi käyttäjien oli maksettava tarkasteltavana olevasta tuotteesta paljon korkeampi hinta kuin tutkimusajanjaksolla. Asianomaiset osapuolet väittivät, että käyttäjät eivät pysty tutkimusajanjakson jälkeisessä markkinatilanteessa siirtämään tulleista johtuvaa hinnankorotusta eteenpäin loppuasiakkaille ja että sen vuoksi tutkimusajanjakson jälkeinen kehitys kumosi alustavassa vaiheessa tehdyn analyysin vaikutuksista käyttäjiin ja tuojiin. Tässä yhteydessä jotkin osapuolet pyysivät komissiota arvioimaan saatavilla olevat tutkimusajanjakson jälkeiset tiedot, jotta unionin etua voitaisiin arvioida paremmin.

(228) Komissio muistutti, että polkumyyntiä ja vahinkoa koskeva tutkimus kattoi 1 päivän heinäkuuta 2019 ja 30 päivän kesäkuuta 2020 välisen ajanjakson. Vahinkoa koskevaan arvioon vaikuttavien kehityssuuntausten tarkastelu kattoi 1 päivän tammikuuta 2017 ja tutkimusajanjakson päättymisen välisen ajanjakson. Näin ollen tutkimuksen päätelmät perustuvat edellä mainittua ajanjaksoa koskeviin tietoihin. Tältä osin komissio katsoi, että tarkasteltavana olevan tuotteen väitetyt tavanomaista kalliimmat hinnat tutkimusajanjakson jälkeen ja kuljetuskustannusten nousu olivat luonteeltaan tilapäisiä ja johtuivat covid-epidemian jälkeisestä maailmanlaajuisesta talouden elpymisestä ja kysynnän kasvusta. Myös Maailmanpankin selvityksessä päädyttiin tähän tulkintaan ([23]). Näin ollen komission käytettävissä olevat tutkimusajanjakson jälkeiset tiedot eivät muuttaneet edellä ja väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa esitettyjä päätelmiä.

(229) Vaikka yleisesti katsottiin, että hinnat vakiintuvat jossakin vaiheessa, komission oli vaikea määrittää, minkä tasoisena ja kuinka kauan korkean kysynnän ja korkeiden hintojen tilanne jatkuisi. Joka tapauksessa komissio poikkeuksellisesti pyysi tutkimusajanjakson jälkeisiä tietoja erityisesti unionin tuottajien tuotantomääristä, myyntimääristä, myyntihinnoista ja kannattavuudesta sekä asianomaisten osapuolten mielipidettä voidakseen arvioida markkinoiden viimeaikaisen kehityksen vaikutusta unionin etuun ajan mittaan.

7.4 **Toimittajien etu**

(230) Koska tästä jaksosta ei esitetty huomautuksia, komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 197–200 kappaleessa esitetyt päätelmät.

7.5 **Muut asianomaiset osapuolet: muut vanerin tuottajat, ympäristönäkökohdat**

(231) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen väitettiin, että komissio piti liian tärkeänä muiden puulajien vaneriyhdistysten esittämiä perustelemattomia väitteitä. Samoin katsottiin, että oli epäloogista väittää, että koivuvanerin korkeammat hinnat olisivat houkutelleet kysyntää, joka perinteisesti kohdistui muihin puulajeihin. Komissio huomautti, että väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 201 kappaleessa esitetyn väitteen mukaan tietyt muutokset muista puulajeista tuotetun vanerin kysynnässä johtuivat koivuvanerin hintojen laskusta verrattuna muista puulajeista tuotetun vanerin hintoihin. Komissio tarkasteli väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa muiden puulajien vaneriyhdistysten esittämiä väitteitä mutta ei pitänyt niitä erityisen tärkeinä, koska ne eivät olisi missään tapauksessa muuttaneet päätelmää siitä, että toimenpiteillä olisi myönteinen vaikutus unionin tuottajiin.

(232) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen vientiä harjoittava tuottaja Segezha väitti, että toimenpiteiden käyttöönotto olisi Euroopan vihreän kehityksen ohjelman vastainen, sillä toimenpiteiden käyttöönotto johtaisi hiilivuodon kasvuun. Tätä väitettä käsiteltiin jo väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 202 kappaleessa. Koska väitteen tueksi ei esitetty lisätietoa, komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa esittämänsä päätelmät.

(233) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Sveza Group väitti, että unionin edun arvioinnissa vaadittu etujen tasapaino ei suosinut unionin tuottajia. Svezan mukaan unionin tuottajien ei odoteta hyötyvän erityisesti toimenpiteiden käyttöönotosta sen enempää määrällisesti kuin hintojen muodossa. Se ei myöskään pystyisi edelleenkään toimittamaan tuotteita useimmille käyttäjille tilanteessa, jossa tuotteista on pulaa ja hinnat nousevat. Sen sijaan käyttäjille aiheutuu tässä tilanteessa lisäkustannuksia, koska niillä ei ole muuta vaihtoehtoa kuin jatkaa hankintaa Venäjältä hinnoilla, jotka eivät väitetysti alita unionin tuottajien hintoja tai viitehintoja.

([23]) Tärkeimpiä hyödyketuotteita koskevassa Maailmanpankin arviossa hintojen uskotaan vakiintuvan vuoden 2021 aikana. Maailmanpankki, "Commodity Prices to Stabilize after Early 2021 Gains, Supported by Global Economic Recovery",https://www.worldbank.org/en/news/press-release/2021/04/20/commodity-prices-to-stabilize-after-early-2021

(234) Komissio muistutti, että perusasetuksen 21 artiklan mukaisessa unionin edun tarkastelussa on kiinnitettävä erityistä huomiota tarpeeseen poistaa vahingollisen polkumyynnin vinouttavat vaikutukset ja palauttaa tehokas kilpailu, kun taas todetun polkumyynnin ja vahingon perusteella määritettyjä toimenpiteitä ei voida soveltaa, jos komissio voi kaikkien toimitettujen tietojen pohjalta päätellä, että tällaisten toimenpiteiden soveltaminen ei ole unionin edun mukaista.

(235) Tästä seuraa, että toimenpiteiden soveltamatta jättäminen edellyttää, että eri intressien vertailun on selvästi puhuttava toimenpiteiden soveltamista vastaan. Päinvastoin kuin Sveza Group esitti, ei riitä, että tasapainotesti ei ”kallistu” toimenpiteiden määräämisen puolelle. Kuten edeltävissä kappaleissa selitetään, komissio analysoi kaikki edut ja toimenpiteiden käyttöönoton vaikutukset yksityiskohtaisesti ja totesi, että kaiken kaikkiaan toimenpiteiden käyttöönotto ei olisi unionin edun vastaista. Tämän vuoksi väite hylättiin.

7.6 **Unionin etua koskevat päätelmät**

(236) Edellä esitetyn perusteella ja kuten 202 kappaleessa kuvataan, tutkimusajanjakson jälkeistä tilannetta pidetään luonteeltaan tilapäisenä. Lisäksi tutkimusajanjakson jälkeisten tietojen analyysi osoitti, että unionin tuotannonalan tilanne ei ole kääntänyt suuntaa merkittävästi (ks. 4.5 jakso). Analyysi osoitti myös, että tuonti Venäjältä unionin markkinoille jatkui väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen, koska unionissa riitti kysyntää. Sen vuoksi komissio katsoi, että lopullisten toimenpiteiden käyttöönotto ei selvästikään olisi unionin edun vastaista 21 artiklassa tarkoitetulla tavalla. Komissio vahvisti näin ollen väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 204 kappaleessa esitetyt päätelmät.

8. **LOPULLISET POLKUMYYNNIN VASTAISET TOIMENPITEET**

(237) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen jotkin osapuolet väittivät, että jos toimenpiteet otetaan käyttöön, niitä pitäisi soveltaa vähimmäistuontihinnan muodossa, mikä tasoittaisi eri osapuolten etuja, estäisi tarkasteltavana olevan tuotteen pulan syntymistä ja takaisi kilpailun markkinoilla. Samoin väitettiin, että vähimmäistuontihinnassa olisi otettava huomioon neliön muotoisen ja suorakaiteen muotoisen vanerin välinen hintaero.

(238) Komissio katsoi, että koska tarkasteltavana olevaa tuotetta tuotettiin ja myytiin useina eri tuotelajeina, toimenpiteiden käyttöönotto vähimmäistuontihinnan muodossa ei ollut käytännössä mahdollista eikä se kuvastaisi tarkasti polkumyynnin tasoa.

8.1 **Lopulliset toimenpiteet**

(239) Polkumyynnistä, vahingosta, syy-yhteydestä ja unionin edusta tehtyjen päätelmien perusteella katsotaan, että olisi otettava käyttöön lopulliset polkumyyntitoimenpiteet perusasetuksen 9 artiklan 4 kohdan mukaisesti, jotta estetään tarkasteltavana olevan tuotteen polkumyyntituonnista unionin tuotannonalalle aiheutuva lisävahinko.

(240) Edellä esitetyn perusteella kyseiset tullit otetaan käyttöön seuraavassa esitetyn suuruisina:

Yritys	Lopullinen polkumyyntitulli
Zheshartsky LPK LLC	15,80 %
Sveza Group	14,40 %
Syktyvkar Plywood Mill	15,72 %
Muut yhteistyössä toimineet yritykset	14,85 %
Kaikki muut yritykset	15,80 %

(241) Tässä asetuksessa yrityksille vahvistetut yksilölliset polkumyyntitullit määritettiin tämän tutkimuksen päätelmien perusteella. Näin ollen ne kuvastavat kyseisten yritysten tutkimuksen aikaista tilannetta. Kyseisiä tulleja voidaan soveltaa yksinomaan asianomaisesta maasta peräisin olevan ja nimettyjen oikeushenkilöiden tuottaman tarkasteltavana olevan tuotteen tuontiin. Jos yritystä ei ole erikseen mainittu tämän asetuksen artiklaosassa (mukaan lukien erikseen mainittuihin yrityksiin etuyhteydessä olevat yritykset), sen tuottaman tarkasteltavana olevan tuotteen tuontiin olisi sovellettava ”kaikkiin muihin yrityksiin” sovellettavaa tullia. Niihin ei saisi soveltaa yksilöllisiä polkumyyntitulleja.

(242) Yritys voi pyytää näiden yksilöllisten polkumyyntitullien soveltamista, jos se muuttaa myöhemmin nimeään. Pyyntö on osoitettava komissiolle ([24]). Pyynnön on sisällettävä kaikki asiaankuuluvat tiedot, joiden perusteella voidaan osoittaa, että muutos ei vaikuta yrityksen oikeuteen hyötyä siihen sovellettavasta tullista. Jos yrityksen nimenmuutos ei vaikuta tähän oikeuteen, nimenmuutosta koskeva ilmoitus julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

(243) Tullien väliset erot aiheuttavat toimenpiteiden kiertämisen riskin, ja sen minimoimiseksi katsotaan tarvittavan erityisiä toimenpiteitä, joiden avulla voidaan varmistaa yksilöllisten polkumyyntitullien soveltaminen. Niiden yritysten, joihin sovelletaan yksilöllistä polkumyyntitullia, on esitettävä jäsenvaltioiden tulliviranomaisille pätevä kauppalasku. Laskun on täytettävä tämän asetuksen 1 artiklan 3 kohdassa esitetyt vaatimukset. Tuontiin, jonka yhteydessä ei esitetä tällaista kauppalaskua, olisi sovellettava ”kaikkiin muihin yrityksiin” sovellettavaa polkumyyntitullia.

(244) Tämän laskun esittäminen on välttämätöntä, jotta jäsenvaltioiden viranomaiset voivat soveltaa tuontiin yksilöllisiä polkumyyntitulleja, mutta se ei ole ainoa tekijä, jonka tulliviranomaiset ottavat huomioon. Vaikka jäsenvaltioiden tulliviranomaisille esitettäisiin lasku, joka täyttää kaikki tämän asetuksen 1 artiklan 3 kohdassa esitetyt vaatimukset, tulliviranomaisten on tehtävä tavanomaiset tarkastukset ja ne voivat – kuten kaikissa muissakin tapauksissa – vaatia lisäasiakirjoja (esimerkiksi lähetysasiakirjat) varmentaakseen vakuutukseen sisältyvien tietojen paikkansapitävyyden ja varmistaakseen, että alemman tullin soveltaminen on perusteltua tullilainsäädännön mukaisesti. Polkumyyntitullien moitteettoman täytäntöönpanon varmistamiseksi kaikkiin muihin yrityksiin sovellettavaa polkumyyntitullia olisi sovellettava sekä tässä tutkimuksessa yhteistyöhön osallistumattomiin vientiä harjoittaviin tuottajiin että tuottajiin, jotka eivät vieneet tuotteita unioniin tutkimusajanjakson aikana.

8.2 **Väliaikaisten tullien lopullinen kantaminen**

(245) Todettujen polkumyyntimarginaalien ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon suuruuden vuoksi katsotaan, että olisi kannettava lopullisesti väliaikaista tullia koskevan asetuksen mukaisten väliaikaisten polkumyyntitullien vakuutena olevat määrät tällä asetuksella vahvistettuun tasoon asti.

(246) Koska lopullinen tulli on alhaisempi kuin väliaikainen tulli, lopullisen polkumyyntitullin ylittävät vakuutena olevat määrät olisi vapautettava.

9. **SITOUMUSTARJOUKSET**

(247) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen kaksi venäläistä vientiä harjoittavaa tuottajaa eli SPM UPG toimittivat perusasetuksen 8 artiklan 2 kohdassa säädetyssä määräajassa hintasitoumustarjouksen.

(248) Perusasetuksen 8 artiklan mukaan hintasitoumustarjousten on oltava riittäviä poistamaan polkumyynnin vahingolliset vaikutukset, eikä niiden hyväksyminen saa olla epäkäytännöllistä. Komissio arvioi tarjoukset näiden kriteerien mukaisesti ja katsoi, että niiden hyväksyminen olisi epäkäytännöllistä jäljempänä esitettävistä syistä.

([24]) European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate G, Wetstraat 170 Rue de la Loi, 1040 Brussels, Belgium.

(249) Molemmat yritykset tuottavat ja myyvät satoja erilaisia tuotelajeja, joiden hinnoissa on merkittäviä eroja. Yksi yrityksistä ehdotti vain yhtä vähimmäistuontihintaa, mikä aiheuttaa eri tuotelajeihin kuuluvien tuotteiden vakavan ristiinkompensaation riskin. Toinen vientiä harjoittava tuottaja tarjosi vähimmäistuontihintaa, joka useimpien tuotelajien osalta oli alhaisempi kuin vahinkoa tuottamaton hinta ja alle polkumyyntimarginaalin tason. Sen vuoksi ehdotettu vähimmäistuontihinnan taso ei ollut riittävä poistamaan polkumyynnin vahingollista vaikutusta.

(250) Toinen tuottajista ehdotti vähimmäistuontihinnan indeksointia koivun tukkien hintojen kehityksen perusteella, kun taas toinen tuottaja ei ehdottanut minkäänlaista indeksointia. Koska indeksointi olisi joka tapauksessa välttämätöntä markkinoiden hintaheilahtelujen vuoksi, komissio katsoi, että ehdotettu indeksi ei vastannut myyntihintojen kehitystä. Sen vuoksi ehdotettua indeksiä pidettiin epätarkkana.

(251) Koivuvanerin tuotelajeja ja malleja ei ole helppo erottaa toisistaan fyysisellä tarkastuksella. Etenkin pinnoitetyyppiä olisi erittäin vaikea arvioida ainoastaan fyysisillä tarkastuksilla. Ilman yksityiskohtaista laboratorioanalyysiä tulliviranomaiset eivät pystyisi määrittämään, vastaako tuotu tuote ilmoitettua tuotetta.

(252) Komissio lähetti hakijoille kirjeet, joissa esitettiin sitoumustarjousten hylkäämisen syyt.

(253) UPG esitti huomautuksia, mutta ei esittänyt mitään näyttöä, joka olisi muuttanut tarjousten hylkäämisen perusteita. Nämä huomautukset asetettiin asianomaisten osapuolten saataville asiakirja-aineistoon.

(254) Komissio piti sitoumustarjouksia täytäntöönpanokelvottomina ja näin ollen epäkäytännöllisinä perusasetuksen 8 artiklassa tarkoitetulla tavalla 247–251 kappaleessa esitetyistä syistä ja hylkäsi sen vuoksi tarjoukset.

10. **LOPPUSÄÄNNÖKSET**

(255) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/1046 ([25]) 109 artikla huomioon ottaen silloin, kun jokin määrä on maksettava takaisin Euroopan unionin tuomioistuimen tuomion tuloksena, maksettava korko on *Euroopan unionin virallisen lehden* C-sarjassa kunkin kuukauden ensimmäisenä kalenteripäivänä julkaistu Euroopan keskuspankin perusrahoitusoperaatioihinsa soveltama korko.

(256) Tämän asetuksen 3 artiklassa säädetään Sveza Groupin seitsemän vientiä harjoittavan tuottajan ja yhden yhteistyössä toimineen otokseen kuulumattoman vientiä harjoittavan tuottajan nimenmuutoksista, joista ilmoitettiin komissiolle 28 päivänä heinäkuuta 2021 ja jotka eivät vaikuttaneet millään tavalla tämän tutkimuksen päätelmiin. Väliaikaisten tullien kantamista sovelletaan kyseisiin yrityksiin sen nimisinä kuin ne vahvistetaan tämän asetuksen 3 artiklassa.

(257) *Perusasetuksen 15 artiklan 1 kohdalla perustettu komitea ei antanut lausuntoa,*

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön lopullinen polkumyyntitulli tuotaessa Venäjältä peräisin olevaa, tällä hetkellä CN-koodiin ex 4412 33 00 (Taric-koodi 4412 33 00 10) kuuluvaa, yksinomaan enintään 6 mm:n paksuisista puuviiluista koostuvaa vaneria, jonka pintaviilut ovat alanimikkeessä 4412 33 määriteltyä puuta ja ainakin yksi pintaviilu on koivupuuta, myös pinnoitettuna.

([25]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) 2018/1046, annettu 18 päivänä heinäkuuta 2018, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä, asetusten (EU) N:o 1296/2013, (EU) N:o 1301/2013, (EU) N:o 1303/2013, (EU) N:o 1304/2013, (EU) N:o 1309/2013, (EU) N:o 1316/2013, (EU) N:o 223/2014, (EU) N:o 283/2014 ja päätöksen N:o 541/2014/EU muuttamisesta sekä asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 kumoamisesta (EUVL L 193, 30.7.2018, s. 1).

2. Vapaasti unionin rajalla tullaamattomana nettohintaan sovellettava lopullinen polkumyyntitulli on seuraavien yritysten tuottaman 1 kohdassa kuvatun tuotteen osalta seuraava:

Yritys	Lopullinen polkumyyntitulli	Taric-lisäkoodi
Zheshartsky LPK LLC	15,80 %	C661
Sveza Group, joka koostuu seitsemästä vientiä harjoittavasta tuottajasta: "SVEZA Tyumen" Limited Liability Company, Joint Stock Company "SVEZA Ust-Izhora", Joint Stock Company "SVEZA Verhnaya Sinyachiha", Joint Stock Company "SVEZA Kostroma", Joint Stock Company "SVEZA Manturovo", Joint Stock Company "SVEZA Novator", Limited Liability Company "SVEZA Uralskiy"	14,40 %	C659
Syktyvkar Plywood Mill Ltd.	15,72 %	C660
Muut liitteessä luetellut yhteistyössä toimineet yritykset	14,85 %	
Kaikki muut yritykset	15,80 %	C999

3. Edellä 2 kohdassa mainituille yrityksille määritetyn yksilöllisen polkumyyntitullin soveltaminen edellyttää, että jäsenvaltioiden tulliviranomaisille esitetään pätevä kauppalasku, jossa on oltava kauppalaskun laatineen tahon nimellä ja tehtävänimikkeellä yksilöidyn työntekijän päiväämä ja allekirjoittama vakuutus seuraavassa muodossa: *"Allekirjoittanut vahvistaa, että tässä laskussa tarkoitetun, Euroopan unioniin vietäväksi myydyn (tarkasteltavana oleva tuote) (määrä) on valmistanut (yrityksen nimi ja osoite), (Taric-lisäkoodi), [asianomainen maa]. Allekirjoittanut vakuuttaa, että tässä laskussa ilmoitetut tiedot ovat täydelliset ja paikkansapitävät."* Jos tällaista kauppalaskua ei esitetä, asianomaiseen yritykseen sovelletaan kaikkiin muihin yrityksiin sovellettavaa tullia.

4. Jollei toisin säädetä, sovelletaan tulleja koskevia voimassa olevia säännöksiä ja määräyksiä.

2 artikla

Kannetaan lopullisesti täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2021/940 käyttöön otetun väliaikaisen polkumyyntitullin vakuutena olevat määrät. Vapautetaan lopullisen polkumyyntitullin ylittävät vakuutena olevat määrät.

3 artikla

Edellä 1 artiklan 2 kohtaa voidaan muuttaa lisäämällä siihen uusia vientiä harjoittavia tuottajia Venäjältä ja soveltamalla niihin asianmukaista painotettua keskimääräistä polkumyyntitullia, jota sovelletaan yhteistyössä toimineisiin otokseen kuulumattomiin yrityksiin. Uuden vientiä harjoittavan tuottajan on toimitettava näyttöä siitä, että

a) se ei vienyt 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tuotteita tutkimusajanjaksolla (1 päivän heinäkuuta 2019 ja 30 päivän kesäkuuta 2020 välisenä ajanjaksona),

b) se ei ole etuyhteydessä yhteenkään viejään tai tuottajaan, johon sovelletaan tällä asetuksella käyttöön otettuja toimenpiteitä sekä

c) se joko tosiasiallisesti vei tarkasteltavana olevaa tuotetta tai sillä on peruuttamaton sopimusvelvoite suuren tuotemäärän viemiseksi unioniin tutkimusajanjakson jälkeen.

4 artikla

1. Muutetaan komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2021/940 1 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”Sveza Group, joka koostuu seitsemästä vientiä harjoittavasta tuottajasta: JSC ”SVEZA Manturovo”; JSC ”SVEZA Novator”; Tyumen Plywood Plant Limited; JSC ”SVEZA Ust-Izhora”; JSC ”SVEZA Uralskiy”; JSC ”SVEZA Kostroma”; JSC ”SVEZA Verhnaya Sinyachiha””

korvataan seuraavasti:

”Sveza Group, joka koostuu seitsemästä vientiä harjoittavasta tuottajasta: ”SVEZA Tyumen” Limited Liability Company, Joint Stock Company ”SVEZA Ust-Izhora”, Joint Stock Company ”SVEZA Verhnaya Sinyachiha”, Joint Stock Company ”SVEZA Kostroma”, Joint Stock Company ”SVEZA Manturovo”, Joint Stock Company ”SVEZA Novator”, Limited Liability Company ”SVEZA Uralskiy””.

2. Muutetaan komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2021/940 liite seuraavasti:

”Murashi Plywood Factory”

korvataan seuraavasti:

”LLC Murashinskiy plywood plant”.

3. Tätä artiklaa sovelletaan 2 artiklan soveltamiseksi 11 päivästä kesäkuuta 2021.

5 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 8 päivänä marraskuuta 2021.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Ursula VON DER LEYEN

LIITE

Yhteistyössä toimineet otokseen kuulumattomat vientiä harjoittavat tuottajat

Nimi	Taric-lisäkoodi
Arkhangelsk Plywood Plant JSC	C662
CJSC Murom	C663
LLC InvestForest	C664
Joint Stock Company Bryansk Plywood Mill	C665
Joint-Stock Company Krasnyi Yakor	C666
Limited Liability Company Fanernyiy Zavod	C667
Limited Liability Company UPM-Kymmene Chudovo	C668
LLC Murashinskiy plywood plant	C669
Parfino Plywood Factori	C670
ZAO Plyterra	C671
Plywood Plant Vlast Truda JSC	C672
Limited Liability Company Vyatsky Plywood Mill	C673